

eTwinning: Poučevanje, inovacije in ustvarjanje

#eTwinning

Erasmus+

Bogatejša življenja in širša obzorja

Sport
Jean Monnet
Mladi
Visokošolsko izobraževanje
Poklicno izobraževanje in usposabljanje
Izobraževanje odraslih

Šolsko izobraževanje

Več informacij o Evropski uniji je na voljo na spletu (<http://europa.eu>).

Luxembourg: Urad za publikacije Evropske unije, 2023

Print	ISBN 978-92-9488-188-5	doi:10.2797/55392	EC-05-23-045-SL-C
PDF	ISBN 978-92-9488-201-1	doi:10.2797/140760	EC-05-23-045-SL-N
EPUB	ISBN 978-92-9488-278-3	doi:10.2797/91527	EC-05-23-045-SL-E

© Evropska unija, 2023

To publikacijo sta uredila Irene Pateraki in Nikolaos Mouratoglou iz centralne svetovalne službe eTwinning, ki deluje v okviru mreže European Schoolnet (EUN Partnership) na podlagi pogodbe z Evropsko izvajalsko agencijo za izobraževanje in kulturo, ki jo financira Evropska unija.

Izražena mnenja so izključno mnenja izvajalcev in niso uradno stališče naročnika.

Politiko ponovne uporabe dokumentov Evropske komisije ureja Sklep Komisije 2011/833/EU z dne 12. decembra 2011 o ponovni uporabi dokumentov Komisije (UL L 330, 14.12.2011, str. 39).

Če ni drugače navedeno, je ponovna uporaba tega dokumenta dovoljena na podlagi licence Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

To pomeni, da je ponovna uporaba dovoljena, če je ustrezno naveden vir in so označene morebitne spremembe.

Za uporabo ali reprodukcijo elementov, ki niso v lasti Evropske unije, je morda treba za dovoljenje zaprositi neposredno imetnike pravic. Evropska unija nima avtorskih pravic za slike, ki niso označene z oznako avtorskih pravic © Evropska unija.

VIRI

Fotografija na naslovnici: © Evropska unija, 2023 - Seventyfour / stock.adobe.com, Druge fotografije:

© Evropska unija, 2023 - Pugun & Photo Studio / stock.adobe.com, © Evropska unija, 2023 - inspiring.team / stock.adobe.com, © Evropska unija, 2023 - TWINS DESIGN STUDIO / stock.adobe.com

Grafično oblikovanje: Cecilia Brugnoli

Prevod: Špela Vozel, Vesna Elikan

Printed by Hofi Studio s.r.o. in the Czech Republic

eTwinning: Poučevanje, inovacije in ustvarjanje

Vsebina

Predgovor	6
Uvod	8
1.1 Kaj ponuja ta knjiga	10
Inovacije in izobraževanje	12
2.1. Ponoven razmislek o izobraževanju – moč inovacij pri oblikovanju prihodnosti učenja	13
2.2 Politike, ukrepi in pobude EU na področju izobraževanja in inovacij	15
2.3 Okvir LifeComp – evropski kompetenčni okvir za boljše življenje v našem negotovem svetu	20
Ko je inovativnost navdih učiteljev	26
3.1 Vrtec Avlonari, Evia, Grčija	27
3.2 Materská škola Il'jušinova 1, Bratislava, Slovaška	32
3.3 OŠ Petra Preradovića, Zadar, Hrvaška	35
3.4 Karlbergs Skola, Stockholm, Švedska	39
3.5 Colegiul Național Petru Rareș, Beclean, Romunija	43
3.6 Collège et Lycée Pierre de Coubertin, Font Romeu, Francija	48
3.7 İlhami Ertem Anadolu Lisesi, Edirne, Turčija	52
3.8 II Liceum Ogólnokształcące im. Króla Jana III Sobieskiego w Krakowie, Poljska	55
3.9 ITCS 'G. Zappa' di Saronno, Saronno, Italija	60
3.10 INS Ronda, Lleida, Španija	65
Povzetek	70

Predgovor

Potrebovali bomo prodorne, inovativne rešitve za boj proti krizam v prihodnosti, še zlasti pa uspešen sektor globokih tehnologij, kjer bodo usposobljeni strokovnjaki samozavestno združevali znanost in inženirstvo s fizikalnimi, biološkimi in digitalnimi področji.

Tega cilja pa ne bomo mogli doseči brez izobraževanja.

Pomembno je, da mladim v EU zagotovimo inovativno ter kakovostno izobraževanje in usposabljanje ter da imajo odrasli dostop do inovativnega ter kakovostnega prekvalificiranja in izpopolnjevanja znanja. Da pa bi nam to uspelo, se moramo vsi naučiti razmišljati izven okvirov. Zato sem vesel, da je skupnost eTwinning za temo leta 2023 izbrala temo izobraževanja in inovacij ter na to temo pripravila pričujočo knjigo.

Izobraževanje je osrednjega pomena za načrtovanje, oblikovanje in uvajanje inovativnih metod ter za razvoj talentov. Izobraževanje ima ključno vlogo tudi pri razvoju, razširjanju in uresničevanju potenciala znanja in inovacij. Inovacije v izobraževanju so večplastne – lahko pridejo v obliki zgodnjega prepoznavanja učnih potreb, dinamične organizacije skupinskega učenja, novih

izobraževalnih virov ali podpore pri usmerjanju učencev.

In kaj je izobraževanje brez izobraževalcev?

To je tisto, zaradi česar je skupnost eTwinning tako posebna. Dejstvo, da je bil programu Erasmus+ v obdobju 2021–2027 dodeljen skupni proračun v višini več kot 26 milijard €, je pomenilo, da je bil priznan pomen izobraževanja in usposabljanja. Želeli smo najti več boljših načinov za izmenjavo in učno mobilnost, eTwinning pa se je kot del programa Erasmus+ razvil v eno naših najbolj osupljivih zgodb o uspehu.

Upam, da bodo inovativne šolske prakse, predstavljene v letošnji knjigi eTwinning, navdihnile učitelje in izobraževalno osebje med bralci, da preizkusijo nove razredne dejavnosti in metode poučevanja. Še naprej se povezujte z drugimi učitelji za izmenjavo znanja in izkušenj, še naprej se učite drug od drugega in prepričan sem, da bomo prihodnje leto lahko brali o novih, inovativnih projektih, ki jih boste razvili v svojih razredih.

Z našimi skupnimi močmi bo Evropa postala svetovna gonilna sila za inovacije na podlagi kakovostnega izobraževanja in usposabljanja.

Opređeljevanje inovacij je lahko zelo kompleksno, saj lahko inovacije različnim ljudem pomenijo različne stvari, odvisno od njihovega konteksta in perspektive. V osnovi pa **je inovacija miselnost**, ki vključuje to, da smo odprti za nove ideje, da eksperimentiramo z različnimi pristopi in da smo pripravljeni tvegati za doseganje pozitivnih sprememb.

Inovacije v izobraževanju lahko prinesejo številne koristi tako učiteljem kot učencem. **Izboljšajo lahko kakovost izobraževanja, spodbudijo angažiranost in motivacijo učencev** ter jih pripravijo na izzive prihodnosti. Vendar pa lahko spodbujanje inovacij v izobraževanju prinese tudi nekaj izzivov. Učitelji in šole morajo premagati različne ovire, da bi lahko inovativne prakse uspešno vključili v svoj učni načrt.

Eden **glavnih izzivov** je pomanjkanje sredstev in podpore. Učitelji se pogosto soočajo z omejenim financiranjem, dostopom do tehnologije in priložnostmi za poklicni razvoj. Poleg tega lahko tradicionalne metode poučevanja in omejitve učnega načrta ovirajo proces sprememb, zaradi česar je v praksi težje vključiti inovativne pristope. Izziv lahko predstavlja tudi dejstvo, da zainteresirane strani, kot so starši in drugi člani skupnosti, morda ne bodo popolnoma razumele ali podpirale inovativnih praks, zaradi česar je nove zamisli težko izvajati v praksi.

Kljub tem izzivom pa obstajajo načini, s katerimi lahko učitelji in šole spodbujajo inovacije v izobraževanju, in eden izmed njih je eTwinning. **eTwinning je skozi leta veljal za inovativno prakso** med učitelji, ki so želeli izboljšati svoje pedagoške metode in svoje učence pripraviti na izzive prihodnosti. eTwinning inovacije spodbuja tudi prek družbenega, duševnega in čustvenega dobrega počutja v šolah.

Poleg tega je eTwinning odličen primer tega, kako je mogoče **sodelovalno učenje**, ki je ključni element inovativnega izobraževanja v skladu z [evropskim okvirom za usposabljanje 2030](#), poenostaviti z digitalnimi orodji, ki učiteljem in učencem omogočijo, da sodelujejo pri projektih **z uporabo inovativnih pedagoških metod**, kot so projektno učenje, metoda obrnjene učilnice in učenje na podlagi poizvedovanja. Te metode spodbujajo kritično mišljenje, reševanje problemov in komunikacijske veščine, kar učencem omogoča, da **razvijejo kompetence, ki so potrebne za uspeh v 21. stoletju**.

Glede na to, da [akcijski načrt za digitalno izobraževanje](#) (DEAP) poudarja pomen razvoja digitalnih kompetenc pri učiteljih in učencih, lahko eTwinning obojim zagotovi odlično priložnost za razvijanje njihovih digitalnih kompetenc prek skupnih projektov, ki obravnavajo različne teme inovacij, kot sta npr. umetna inteligenca (AI) in virtualna resničnost.

eTwinning prav tako spodbuja razvoj dodatnih [ključnih kompetenc za vseživljenjsko učenje](#) s poudarkom na prilagojenem učenju, ki je osredotočeno na učenca. Projekti eTwinning spodbujajo **učence, da prevzamejo aktivno vlogo pri svojem učenju, ter spodbujajo njihovo prevzemanje odgovornosti in angažiranost**. Učitelji lahko projekte prilagodijo potrebam posameznih učencev in jim tako omogočijo, da se učijo v svojem tempu in na svoj način.

Možnosti stalnega poklicnega razvoja, ki se osredotočajo na inovativne pedagoške prakse, kot so usposabljanje o novih tehnologijah, strategije za sodelovalno učenje in pristopi k prilagojenemu učenju, predstavljajo še en pristop k inovacijam. Učitelji, vključeni v eTwinning, lahko to preizkusijo na primer s sodelovanjem na spletnih seminarjih, množičnih spletnih odprtih tečajih in drugih spletnih tečajih, večinoma pa s tem pridobijo priložnost deliti svoje izkušnje in ideje z drugimi kolegi in se učiti drug od drugega.

Nenazadnje pa lahko [šole eTwinning](#) ⁽¹⁾ **kot zgled vključujočih in inovativnih učnih organizacij spodbujajo inovacije tako, da sprejmejo celošolski pristop**, kar vključuje spodbujanje kulture inovativnosti, ki se širi po celotni šolski skupnosti. Ta pristop vse zainteresirane strani,

vključno z učitelji, učenci, starši in širšo skupnostjo, vključuje v proces inovacij. Šole eTwinning lahko spodbujajo sodelovanje in deljeno vodenje ter učence spodbujajo k temu, da prevzamejo aktivno vlogo pri učenju, postanejo nosilci sprememb, prevzemajo odgovornost in sodelujejo v procesu. **Kot vzor inovativnih metod lahko šole eTwinning navdihnejo druge šole, da sprejmejo podobne pristope** z namenom vzpostavljanja kulture inovacij in sodelovanja v celotnem izobraževalnem sektorju.

1.1 Kaj ponuja ta knjiga

Namen te knjige je ponuditi dragocen vpogled v **vpliv, ki ga ima eTwinning na izobraževanje in inovacije, ter z eTwinningom spodbuditi učitelje k ustvarjalnosti**.

Prvo poglavje raziskuje koncepte inovacij in izobraževanja ter politike, ukrepe in pobude EU na področju izobraževanja in inovacij. V drugem poglavju je predstavljenih 10 študij primerov učiteljev eTwinninga, ki delajo na šolah, ki so prejele znak Šola eTwinning. Kar zadeva študije primerov, so bili učitelji povabljeni k sodelovanju tako, da so izpolnili vprašalnik, ki se je osredotočal na njihovo projektno delo in vlogo inovacij na njihovi šoli. Poleg tega so učitelji sodelovali v spletnih intervjujih, med katerimi so jim bila zastavljena dodatna vprašanja

1 - Šole eTwinning so na evropski ravni uradno prepoznane kot vzornice eTwinninga in tvorijo mrežo vodilnih šol, ki so vir navdiha za naslednje korake na področju razvoja.

z namenom pridobitve globljega vpogleda v njihovo delo. Izbor je temeljil na merilih, kot so dodelitev po državah, izobrazbena raven (predšolska vzgoja in varstvo, osnovnošolsko, srednješolsko, višje srednješolsko in začetno poklicno izobraževanje in usposabljanje (PIU)) ter območje, kjer opravljajo svoje delo (na podeželju ali v mestu).

V vsaki študiji primera boste spoznali naslednje:

- kako učitelji dojemajo inovativnost in kako jo izkazujejo v svoji pedagoški praksi,
- katere teme so povezane z izobraževalnimi inovacijami pri poučevanju in učenju,
- kako so inovacije povezane s šolami eTwinning,
- s kakšnimi izzivi se srečujejo učitelji, učenci in šole pri uvajanju inovacij,

- kako se spoprijeti s temi izzivi ali jih spremeniti v priložnosti,
- vpliv, ki ga ima uvajanje inovacij na področju izobraževanja,
- kako so projekti eTwinning olajšali uvajanje inovacij na področju izobraževanja.

Te študije primerov predstavljajo le nekaj primerov, kako je eTwinning navdihnil inovacije v izobraževanju, in upamo, da bodo služile kot dragocen vir in navdih za vse učitelje.

Poiščimo nove in ustvarjalne načine za vključevanje učencev in spodbujanje njihove ljubezni do učenja.

Zajadrajmo v spremembe!

[illegible][illegible]

2.1. Ponoven razmislek o izobraževanju – moč inovacij pri oblikovanju prihodnosti učenja

Dimitrios Vlachopoulos,
izredni profesor in vodja
e-učenja, Rotterdamska šola
za management, Univerza
Erasmus

Inovacije imajo kot priznано ključno gonilo gospodarske rasti in družbenega napredka ogromen potencial za izboljšanje praks poučevanja in učenja ter predstavljajo način delovanja šolskih enot. V zadnjih letih se je zanimanje za vlogo inovacij na področju izobraževanja povečalo, saj učitelji raziskujejo nove načine, kako vključiti inovacije v razred, da bi izboljšali sodelovanje in učinkovitost svoje prakse poučevanja, vodje šol pa uvajajo inovacije za pozitivne spremembe v šolski kulturi, pri dodeljevanju sredstev, komunikaciji in sodelovanju. Inovativnost določajo številni dejavniki, vključno s kulturo, vrednotami, zgodovino ter tehnološkimi in finančnimi viri določene družbe, države ali

organizacije. Zaradi vpliva teh dejavnikov je **inovacija koncept, ki je odvisen od konteksta, saj tisto, kar predstavlja inovacijo v enem kontekstu, morda ne velja za inovativno v drugem kontekstu.** Uporabo sistemov upravljanja učenja pri poučevanju in učenju je na primer mogoče v nekaterih kontekstih obravnavati kot inovacijo, zlasti tam, kjer je dostop do tehnologije omejen. Vendar pa obstajajo države in/ali izobraževalne organizacije, kjer je uporaba teh sistemov norma, inovacije pa vključujejo kreativno uporabo naprednejših tehnologij za izboljšanje izobraževalnega procesa.

Na primer sistemi umetne inteligence so zdaj del našega vsakdana in glede na njihov stalen razvoj in vse večjo razširjenost je ključnega pomena, da podrobneje razumemo njihove učinke na izobraževanje. **Umetna inteligenca je povezana z inovacijami na področju izobraževanja kot sredstvo za podporo učiteljem in učencem,** saj jo je mogoče uporabiti za analizo podatkov o uspešnosti in angažiranosti učencev, kar nam da vpogled v to, kako se učijo in katere pedagoške strategije so najučinkovitejše. Na podlagi pridobljenih podatkov se lahko sprejmejo odločitve za izboljšanje učnih rezultatov (napovedna analitika). Sistemi za poučevanje, ki jih poganja umetna inteligenca, lahko učencem zagotovijo povratne informacije v realnem času in

prilagojeno vodenje, medtem ko lahko klepetalni boti učencem virtualno pomagajo pri učenju in jim nudijo podporo. Umetna inteligenca lahko pomaga tudi učiteljem, in sicer pri ustvarjanju prilagojenih izobraževalnih vsebin, vključno z učnimi načrti, kvizi in testi. Seveda je **etična uporaba umetne inteligence ključnega pomena**, zlasti kar zadeva individualizacijo učenja (ustrezno usmerjene učne vsebine in učni načrti), zasebnost (varstvo podatkov učencev) in pravičnost (pristranski ali diskriminatorni algoritmi). V tem kontekstu je bistveno, da imajo tako učitelji kot učenci osnovno znanje o umetni inteligenci in uporabi podatkov, da lahko to tehnologijo uporabljajo na konstruktiven, analitičen in etičen način ter izkoristijo vse njene prednosti.

Učenje z uporabo iger in digitalno pripovedovanje zgodb sta še dva primera kreativne uporabe tehnološkega razvoja na področju izobraževalnih inovacij, ki sta v zadnjih letih pritegnila veliko pozornosti. Z razvojem tehnologije je učenje skozi igro postalo bolj interaktivno, poglobljeno in zanimivo. Na primer navidezna resničnost in metavesolje sta razvijalcem iger omogočila ustvarjanje 3D-okolij, ki učencem zagotavljajo pristno učno izkušnjo. Do učnih platform, ki temeljijo na igrar, je zdaj mogoče dostopati s pametnih telefonov in tabličnih računalnikov, kar zagotavlja prilagodljivost in udobje. Digitalno pripovedovanje zgodb združuje večpredstavnostne elemente za lažje razumevanje abstraktnih idej in

zapletenih konceptov ter učencem pomaga, da si zapomnijo informacije, pri tem pa ostanejo vključeni in motivirani skozi celoten učni proces.

Nadalje **lahko inovacije spremenijo šolsko kulturo** s spodbujanjem kulture eksperimentiranja, prilagajanja, sodelovanja in k rezultatom usmerjenega razmišljanja. Vodijo lahko tudi k bolj dinamičnemu in prilagodljivemu dodeljevanju sredstev, saj lahko šole naložbe prednostno razvrstijo glede na to, kaj je najboljše za njihovo osebje in učence. Digitalna preobrazba hitro spreminja izobraževalno okolje in učiteljem zagotavlja vrsto prednosti, vključno z večjo prilagodljivostjo, manjšo delovno obremenitvijo, izboljšano komunikacijo in večjo lastno učinkovitostjo. V tem kontekstu so vodje šol zadolžene za razmišljanje o naložbah v tehnološko infrastrukturo, poklicnem razvoju učiteljev in osebja ter politikah in postopkih za etično in odgovorno uporabo tehnologije. S sprejetjem strateškega in sodelovalnega pristopa lahko vodje šol učinkovito upravljajo digitalno preobrazbo in zagotovijo uporabo tehnologije na načine, ki podpirajo učenje in dosežke učencev ter strokovno delo in dobro počutje osebja.

Čeprav je tehnologija nedvomno povezana z inovacijami, pri inovacijah ne gre le za tehnologijo. Gre za proces uvajanja novih in kreativnih načinov razmišljanja, poučevanja, učenja in delovanja; gre za prilagajanje spreminjajočim se potrebam učencev in iskanje kreativnih rešitev za izpolnitev teh potreb. Na primer

pri [kombiniranem učenju](#) ne gre le za kombinacijo običajnega poučevanja v živo in spletnega poučevanja, temveč je potreben premišljen in na dokazih temelječ pedagoški pristop za integracijo tehnologije v učni proces. Aktivno učenje, sodelovalno učenje in prilagojeno učenje so temeljni [pedagoški pristopi](#), potrebni za uspešno kombinirano učenje. Tehnologija bo vodila do inovacij, če bo premišljeno vključena v pedagoške teorije, če bo dostopna vsem in jo bodo uporabljali usposobljeni učitelji in učenci, ki jo poznajo.

Zaradi uvajanja inovativnosti na področju izobraževanja učenci krepijo svojo ustvarjalnost, kritično razmišljanje, sodelovanje, komunikacijo, informacijsko in digitalno pismenost ter druge pomembne življenjske spretnosti 21. stoletja, hkrati pa imajo večji dostop do virov in prilagojenih učnih rešitev. **Inovacije lahko tudi izboljšajo dobro počutje učiteljev in učencev ter jih spodbudijo, da skrbijo zase,** z zagotavljanjem virov in orodij, ki podpirajo duševno zdravje in dobro počutje, kot so aplikacije za čuječnost, vadnice in vodniki ter orodja za sledenje telesni aktivnosti in učne naloge, ki so primerne za obvladovanje stresa in dajanje prednosti (duševnemu) zdravju.

Inovacije so postale gonilna sila na področju šolskega izobraževanja – **učitelji in vodje šol raziskujejo nove načine za izboljšanje praks poučevanja in učenja** z integracijo tehnologije in ustvarjalnih pedagoških pristopov. Umetna inteligenca, učenje skozi igro

in digitalno pripovedovanje zgodb je le nekaj primerov, kako je tehnologijo mogoče uporabiti za izboljšanje učnih rezultatov in spodbujanje kulture eksperimentiranja, sodelovanja in razmišljanja, usmerjenega v rezultate. Vendar je pomembno zagotoviti, da je uporaba tehnologije etična in odgovorna, pri čemer je treba dati prednost individualizaciji učenja, varovanju zasebnosti in pravičnosti. Inovacije v šolskem izobraževanju ne koristijo le učencem, ki tako krepijo svoje življenjske spretnosti 21. stoletja, temveč spodbujajo tudi dobro počutje in skrb zase tako učiteljev kot učencev. **S strateškim in sodelovalnim pristopom lahko vodje šol učinkovito upravljajo digitalno preobrazbo** in s tem podprejo učenje in dosežke učencev ter strokovno delo in dobro počutje osebja.

2.2 Politike, ukrepi in pobude EU na področju izobraževanja in inovacij

Digitalna preobrazba, ki jo poganjajo inovacije in tehnološki razvoj, spreminja izobraževanje in usposabljanje, zaradi česar je pridobivanje digitalnih kompetenc

ključno v okolju, ki je vse bolj prežeto z digitalnimi tehnologijami. Napredna povezeljivost, uporaba digitalnih naprav in vse večja potreba po digitalnih znanjih služijo kot katalizatorji digitalne preobrazbe v sistemih izobraževanja in usposabljanja. Pandemija COVID-19 je dodatno povečala potrebo po razvoju uporabe tehnologije v izobraževanju in usposabljanju. Da zagotovimo, da so učitelji dovolj seznanjeni s tehnološkimi orodji, potrebujemo ustrezna znanja in kompetence ter vzpostavljeno digitalno infrastrukturo in opremo. Pri prilagajanju izobraževanja digitalni dobi je nujno zagotoviti ustrezno izvajanje med ravnmi in sektorji izobraževanja in usposabljanja. Tukaj pa nastopi akcijski načrt za digitalno izobraževanje (DEAP) kot poziv k okrepljenemu sodelovanju na evropski ravni, da bi naslovili te izzive in predstavili te priložnosti ter podprli skupnost na področju izobraževanja in usposabljanja, vključno z učitelji in učenici na ravni EU in mednarodni ravni.

Aksijski načrt za digitalno izobraževanje za obdobje 2021–2027

Aksijski načrt za digitalno izobraževanje za obdobje 2021–2027 (DEAP) je vodilna pobuda Evropske komisije, ki je bila sprejeta septembra 2020. Postavlja okvir za visokokakovostno, vključujoče in dostopno digitalno izobraževanje, podprto z okrepljenim sodelovanjem in izmenjavo na ravni EU. Dve dolgoročni strateški prednostni nalogi pobude sta spodbujanje

razvoja visoko zmogljivega digitalnega izobraževalnega ekosistema ter izboljšanje digitalnih veščin in kompetenc za vse. V okviru teh dveh prednostnih nalog je predvidena izvedba več ukrepov. Nadalje je načrt privedel do ustanovitve Evropskega vozlišča za digitalno izobraževanje, medsektorske skupnosti prakse, ki spodbuja sodelovanje in izmenjavo informacij. Izvedba 13 ukrepov že poteka in več kot polovica jih je bila že uspešno izvedenih.

Cilj DEAP je okrepiti in tesneje povezati sodelovanje med vsemi ključnimi akterji po vsej EU. Poleg formalnega izobraževanja zajema tudi priložnostno in neformalno izobraževanje, ki temelji na pristopu vseživljenjskega učenja.

DEAP prispeva k prednostni nalogi Komisije „Evropa, pripravljena na digitalno dobo“ in [NextGenerationEU](#). Podpira tudi [mehanizem za okrevanje in odpornost](#), katerega cilj je ustvariti bolj zeleno, bolj digitalno in odpornejšo EU. Je ključni dejavnik pri viziji doseganja [evropskega izobraževalnega prostora](#) do leta 2025 in prispeva k doseganju ciljev [programa znanj in spretnosti za Evropo, akcijskega načrta za evropski steber socialnih pravic](#) in [digitalnega kompasa do leta 2030: evropska pot v digitalno desetletje](#).

Naslednji primeri ukrepov so pretežno namenjeni izobraževalcem in učiteljem, hkrati pa skozi različne ukrepe v digitalnem izobraževanju

izpostavljajo tudi različne pristope in pomen inovativnosti ter tehnologije.

Načrti digitalne preobrazbe za ustanove za izobraževanje in usposabljanje

Ta ukrep DEAP vključuje podporo za načrte digitalne preobrazbe ustanov za izobraževanje in usposabljanje prek projektov sodelovanja, ki jih financira Erasmus+. Vključuje vzpostavitev [učiteljskih akademij Erasmus+](#) za izboljšanje digitalne pedagogike in pomoč učiteljem pri uporabi digitalnih orodij, kar je ena od prednostnih nalog načrta. Učiteljske akademije Erasmus+ vzpostavljajo evropska partnerstva in spodbujajo sodelovanje med ustanovami za izobraževanje učiteljev in izvajalci usposabljanj. Njihov cilj je zagotoviti podporo učiteljem na začetku kariere in krepiti njihov strokovni razvoj. Spodbujajo večjezičnost, jezikovno ozaveščenost, kulturno raznolikost in globoko transnacionalno sodelovanje med ustanovami za usposabljanje učiteljev. Cilj akademij je ustvariti mreže skupnosti prakse na področju izobraževanja učiteljev, učiteljem zagotoviti tečaje, module in druge priložnosti za učenje o prednostnih nalogah EU, kot so učenje v digitalnem svetu, trajnost, enakost in vključenost, ter razviti in preizkusiti različne modele mobilnosti v začetnem izobraževanju učiteljev in stalnem strokovnem razvoju.

Poleg tega ta ukrep vključuje vzpostavitev spletnega

orodja za samoocenjevanje [SELFIEforTEACHERS](#), ki osnovno- in srednješolskim učiteljem pomaga pri ocenjevanju njihovih digitalnih kompetenc in načrtovanju nadaljnjega usposabljanja. Prijavi se lahko kateri koli osnovno- ali srednješolski učitelj v EU ali drugod po svetu. Po opravljenem samoocenjevanju udeleženci prejmejo certifikat in se lahko prijavijo za digitalno značko.

Orodje SELFIEforTEACHERS, ki se je začelo izvajati oktobra 2021, je do januarja 2023 preizkusilo že več kot 100 000 uporabnikov.

Splošne smernice za učitelje in izobraževalce za spodbujanje digitalne pismenosti in boj proti dezinformacijam z izobraževanjem in usposabljanjem

Digitalna pismenost in obravnavanje dezinformacij igrata ključno vlogo v načrtu DEAP 2021–2027. [Smernice za učitelje in izobraževalce o boju proti dezinformacijam ter spodbujanju digitalne pismenosti z izobraževanjem in usposabljanjem](#) je oktobra 2022 razvila strokovna skupina Komisije za boj proti dezinformacijam in spodbujanje digitalne pismenosti z izobraževanjem in usposabljanjem, spremljalo pa jih je končno poročilo strokovne skupine.

Namenjene so osnovnošolskim in srednješolskim učiteljem ter izobraževalcem in zagotavljajo konkretne, praktične napotke, tako da ponujajo na primer praktične nasvete, načrte dejavnosti, vpogleda

v teme in opozorila. Cilj je razviti boljše razumevanje digitalne pismenosti z izobraževanjem in usposabljanjem, spodbujati odgovorno in kritično uporabo digitalnih tehnologij ter ozaveščati javnost in izboljšati znanje o dezinformacijah. Poleg tega spodbujajo ozaveščenost in znanje o dezinformacijah ter omogočajo odgovorno in varno uporabo digitalnih tehnologij.

Oglejte si [informativni list](#) in [infografiko](#) o smernicah za učitelje in izobraževalce o boju proti dezinformacijam in spodbujanju digitalne pismenosti z izobraževanjem in usposabljanjem. Smernice so prevedene v vse uradne jezike EU.

Etične smernice o uporabi umetne inteligence in podatkov pri poučevanju in učenju za izobraževalce

Oktobra 2022 je Komisija prav tako objavila [etične smernice za uporabo umetne inteligence in podatkov pri poučevanju in učenju za izobraževalce](#). Te smernice in smernice o dezinformacijah je razvila strokovna skupina. Skupino sestavljajo strokovnjaki za umetno inteligenco in podatke v izobraževanju in usposabljanju, ki jih je imenovala Komisija. Smernice učiteljem in pedagoškim delavcem, predvsem v osnovnih in srednjih šolah, z uporabo praktičnih primerov zagotavljajo praktično podporo in usmeritve.

Nadaljnje dejavnosti v okviru tega ukrepa vključujejo dva

razpisa za zbiranje predlogov, objavljena leta 2021, za namene ozaveščanja o priložnostih in izzivih, ki jih nove tehnologije prinašajo v razred – enega o raziskovalni etiki za uporabo umetne inteligence in drugega o razširjeni resničnosti na področju izobraževanja in usposabljanja.

Povzetek končnega poročila strokovne skupine, objavljen oktobra 2022, služi kot podporni dokument za smernice, ki so prevedene v vse uradne jezike EU.

Pripravnštva za digitalne priložnosti

Komisija je leta 2018 začela pilotni projekt [Digital opportunity traineeships](#) (DOT), da bi učencem in nedavnim diplomantom visokošolskih ustanov omogočila pridobitev praktičnih izkušenj na digitalnih področjih, ki jih zahteva trg dela. Leta 2021 je bilo v shemo vključeno tudi visokošolsko osebje ter dijaki in nedavni diplomanti poklicnega izobraževanja in usposabljanja. Leta 2022 so pripravništva DOT postala na voljo tudi za osebje poklicnega izobraževanja in usposabljanja, šol in ustanov za izobraževanje odraslih.

Cilj pripravništev je uskladiti potrebe podjetij, ki potrebujejo digitalno usposobljeno delovno silo, z učenci in nedavnimi diplomanti, ki iščejo svoje prve izkušnje v tehnološkem sektorju. Na ta način pripravništva zasledujejo različne cilje. V sklop projekta DOT lahko spadajo pripravništva na področju razvoja aplikacij, programske opreme, skript ali spletnih

mest, na področju namestitvev, vzdrževanja in upravljanja IT-sistemov in omrežij ter na področjih podatkovne analitike, kibernetске varnosti in mnogih drugih. Projekt se bo izvajal do leta 2027.

Evropsko vozlišče za digitalno izobraževanje

Evropsko vozlišče za digitalno izobraževanje prispeva k obema strateškima prednostnima nalogama DEAP. Krepi sodelovanje in dialog med zainteresiranimi stranmi na področju digitalnega izobraževanja in podpira države članice EU z vzpostavitvijo mreže nacionalnih svetovalnih služb o digitalnem izobraževanju za izmenjavo izkušenj in dobrih praks o dejavnostih, ki omogočajo digitalno izobraževanje.

Konkretno združuje zainteresirane strani, ki se ukvarjajo z digitalnim izobraževanjem, da zagotovi prostor za izmenjavo informacij in sodelovanje. Vozlišče je bilo ustanovljeno junija 2022 in ima trenutno več kot 2 600 članov. Povezuje nacionalne in regionalne pobude in strategije na področju digitalnega izobraževanja ter prek različnih dejavnosti povezuje nacionalne organe, zasebni sektor, strokovnjake, ponudnike izobraževanja in usposabljanja ter civilno družbo.

Vozlišče podpira medsektorsko sodelovanje in nove modele za izmenjavo digitalnih učnih vsebin, ki obravnavajo vprašanja, kot so interoperabilnost, zagotavljanje kakovosti, okoljska trajnost,

dostopnost in vključevanje ter skupni standardi EU za digitalno izobraževanje. Kot skupina za razmislek in ukrepanje za digitalno izobraževanje in s spodbujanjem zainteresiranih strani k inovacijam, osredotočenih na uporabnika, vozlišče prek pobude [Digital Education Hackathon](#) podpira agilen razvoj politik in praks.

Vozlišče organizira tudi serijo tednov „[Teachers as Researchers](#)“, kjer lahko izobraževalci sodelujejo pri iskanju rešitev na izzive, s katerimi se srečujejo v vsakodnevnem poklicnem življenju. S serijo „Teachers as Researchers“ želi skupnosti pomagati pri spopadanju z izzivi digitalnega izobraževanja in odkrivanju novega pristopa k reševanju problemov, ki temelji na raziskovalni metodologiji sodelovanja. Med delavnicami (aktivnega) sodelovanja bodo udeleženci dobili priložnost eksperimentirati s sodelovalno inteligenco ter pisati in izvajati medsebojne preglede, na podlagi česar bodo lahko raziskali temeljne izzive digitalnega izobraževanja. Obravnavanih bo več izzivov, in sicer vse od dostopnosti do dela učencev v času poučevanja na daljavo in iskanja prave simbioze med digitalnimi orodji in učenci s posebnimi potrebami do poučevanja učencev o digitalnih veščinah na začetni ravni.

Na splošno je DEAP strateška in usklajena politična pobuda EU, ki ustvarja podlago za sodelovanje in skupno ukrepanje za obravnavo izzivov in priložnosti za izobraževanje in usposabljanje v digitalni dobi. Raznolikost ukrepov je ključnega pomena za dokazovanje učinkovitosti, ustreznosti in legitimnosti sistemov izobraževanja in usposabljanja pri pripravi na prihodnost in njenem oblikovanju. S preoblikovanjem sistemov izobraževanja in usposabljanja na bolj učinkovit, trajnosten in pravičen način z digitalnim izobraževanjem DEAP prispeva k ustvarjalnemu, sodobnemu in vključujočemu izobraževanju in usposabljanju.

2.3 Okvir LifeComp – evropski kompetenčni okvir za boljše življenje v našem negotovem svetu

Arianna Sala, Skupno raziskovalno središče (JRC), Evropska komisija

Preoblikovanje in inovativnost izobraževalnega sistema sta dolgoletni prednostni nalogi. Da bi spodbudili inovacije

v izobraževalnem sistemu, se vse bolj poudarja potreba po prehodu s pristopa k izobraževanju, osredotočenega na učitelja, na pristop, osredotočen na učenca.

Šole in – širše – univerzalni sistemi izobraževanja in usposabljanja, kot jih poznamo danes, so rezultat industrijske revolucije. Sistemi izobraževanja in usposabljanja so bili zasnovani tako, da pripravijo delovno silo na potrebe industrijske dobe in prispevajo k hitri industrijski in gospodarski rasti. Učenci so bili obravnavani kot pasivni sprejemniki znanja, učitelj pa kot oseba, ki to znanje posreduje in od katere se pričakuje, da ga natančno povzame.

Medtem ko so morale v času industrijske revolucije šole ustvariti delavce, ki so lahko vzdrževali delovanje industrijskih strojev s polno paro, se mora na tej točki v zgodovini človeštva, ko so planetarne meje presežene in umetna inteligenca podpira kognitivne naloge, ki smo jih nekoč imeli za izključno človeške, vloga izobraževanja in usposabljanja spremeniti. Da se lahko uspešno spopademo z izzivi, ki jih prinašata zeleni in digitalni prehod, je ključnega pomena, da spremenimo namen izobraževanja in izvedemo temeljito preobrazbo dosedanjega stanja.

Če si ogledamo rezultate mednarodne raziskave o poučevanju in učenju Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) iz leta 2018, ki je zbrala mnenja učiteljev iz 48 držav o učnih okoljih v njihovih šolah, lahko opazimo, da se že kažejo rahle spremembe v dojemanju namena

izobraževanja. Še vedno pa je očitno, da bi bile potrebne obsežnejše spremembe. V državah članicah je samo 38 % učiteljev na predmetni stopnji izjavilo, da pogosto ali vedno prosijo učence, naj se odločijo za postopke za reševanje zapletenih nalog; 34 % jih je povedalo, da podajo naloge, pri katerih ni očitne rešitve. Torej je manj kot 40 % anketiranih učiteljev na predmetni stopnji v EU dejalo, da pogosto izvajajo učne prakse, ki zahtevajo „kognitivno aktivacijo“ učencev (tj. prakse, ki spodbujajo kompleksnejše kompetence, kot so kritično mišljenje, reševanje problemov in sprejemanje odločitev, ki so ključnega pomena za obravnavanje problemov, s katerimi se srečuje človeštvo).

Pristop, ki temelji na kompetencah in pri katerem učenci razvijajo znanje, spretnosti in odnose, bistvene za aktivno državljanstvo v današnjem svetu, bi prispeval k prehodu od načina razumevanja in spodbujanja izobraževanja, osredotočenega na učitelja, k načinu, osredotočenemu na učenca.

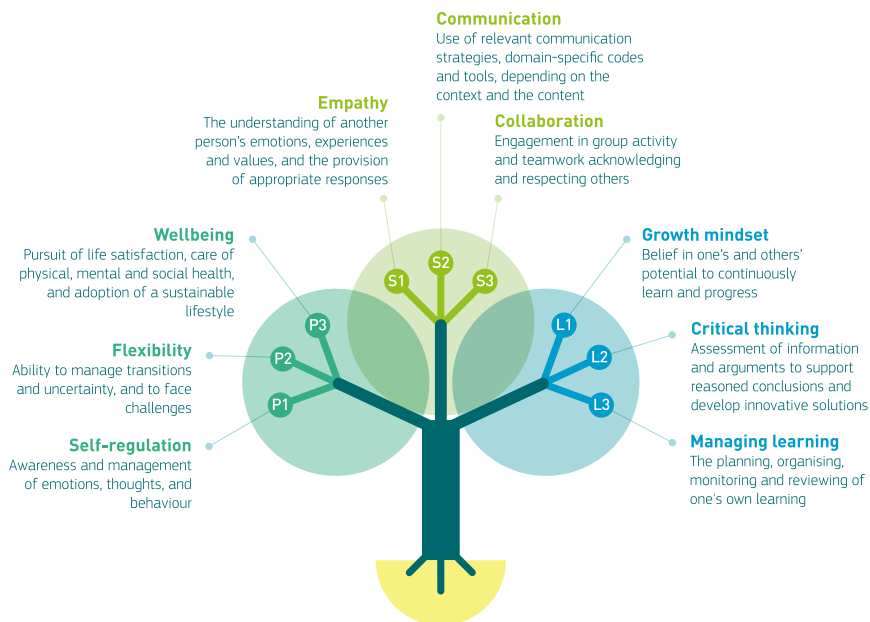
Leta 2018 je Svet Evropske unije sprejel [Priporočilo o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje](#), ki opredeljuje osem ključnih kompetenc, ki jih vsakdo potrebuje za osebnostno izpolnitev, zdravje, zaposljivost, socialno vključenost in aktivno državljanstvo. Te vključujejo pismenost, večjezičnost, matematične, naravoslovne, tehnološke in inženirske kompetence, digitalne kompetence, državljanstvo, podjetnostno kompetenco, kulturno zavest in izražanje, skupaj z osebnostno in družbeno

kompetenco ter zmožnostjo pridobivanja novih kompetenc.

Skupno raziskovalno središče (JRC), služba Komisije za znanost in znanje, je v sodelovanju z znanstveniki, oblikovalci politik in izvajalci razvilo več teoretičnih okvirov za vzpostavitev skupnega jezika in skupnega razumevanja o tem, kaj so ključne kompetence. Njihov namen je podpreti države članice pri izvajanju priporočila na lokalni ravni. JRC je objavil kompetenčni okvir za podjetništvo ([EntreComp](#), 2016), okvir digitalnih kompetenc za državljane ([DigComp 2.2](#), 2022), evropski okvir trajnostnih kompetenc ([GreenComp](#), 2022) ter evropski okvir za ključno kompetenco, ki zajema osebno in socialno področje ter učenje učenja ([LifeComp](#), 2020).

Leta 2022 so države članice sprejele Priporočila Sveta [o poteh do uspeha v šoli](#), ki poudarjajo, da otroci in mladostniki za doseganje pozitivnih rezultatov v šoli in življenju potrebujejo uravnotežen nabor kognitivnih, družbenih in čustvenih kompetenc. Zato se bomo osredotočili na okvir LifeComp, ki opisuje devet socialnih, čustvenih in metakognitivnih kompetenc za spodbujanje osebne izpolnitve in dobrega počutja, soočanje z negotovostjo, razvoj sodelovalnih odnosov in pristop k učenju z vseživljenjskega vidika. LifeComp sestavljajo tri medsebojno povezana področja kompetenc – osebno in socialno področje ter učenje učenja.

Slika 1. Pregled okvira LifeComp

Kompetence na osebnem področju (samouravnavanje, prožnost in dobro počutje) se nanašajo na učenje **učiti se biti**. Te vključujejo znanje o zdravem duhu, telesu in življenjskem slogu ter sposobnost obvladovanja kompleksnosti, negotovosti in stresa. Zajemajo tudi sposobnost za iskanje in nudenje podpore, ko je to potrebno, sposobnost ostati odporni in razvijati sposobnost samostojnega dela ter sposobnost vodenja kariere.

Kompetence na socialnem področju (empatija, komunikacija in sodelovanje) se nanašajo na **učenje sobivanja**. Navezujejo se na družbeno naravo človeka – negovanje odnosa sodelovanja, spoštovanje raznolikosti ljudi, premagovanje predsodkov, empatija in sprejemanje

kompromisov v družbenem udejstvovanju.

Kompetence na zadnjem področju (razvojna miselnost, kritično mišljenje in vodenje učenja) se nanašajo na **učenje učenja**. Te potrebujete, da pristopite k novim načinom učenja z odprtostjo in radovednostjo, da ste prepričani o svoji učni zmogljivosti za nenehno učenje in napredek, da kritično vrednotite ogromno količino informacij, ki jih dnevno prejimate, in da vodite svoje učenje z vseživljenjskega vidika. V našem hitro spreminjajočem se svetu bodo učenci, ki danes vstopajo v osnovnošolsko izobraževanje, verjetno opravljali dela, ki danes še ne obstajajo, uporabljali tehnologije, ki še niso izumljene, ali se soočali z nepričakovanimi svetovnimi izzivi. Zato moramo naše učence naučiti,

kako postati vseživljenjski učenci in sami usmerjati svoje učenje.

Nedavni napredek na področju generativne umetne inteligence, na primer izdaja velikih jezikovnih modelov, kot je ChatGPT, orodij za ustvarjanje avdiovizualnih vsebin in sistemov priporočil, ki temeljijo na umetni inteligenci, je dodatno spodbudil razpravo o izzivih in priložnostih njihove uporabe za posameznike in družbo. Na eni strani lahko tehnologije generativne umetne inteligence avtomatizirajo in podpirajo ljudi pri veliko opravilih, dopolnjujejo človeške procese odločanja ter povečajo produktivnost in učinkovitost. Po drugi strani pa so te tehnologije sprožile tudi pomisleke glede zamenjave delovnih mest, zasebnosti in varnosti ter resničnosti in pristranskosti informacij, ki jih ustvarjajo. V tem kontekstu imajo lahko osebne in družbene kompetence ter kompetence za učenje učenja pomembno vlogo, saj lahko posameznikom v svetu umetne inteligence pomagajo krmariti med izzivi življenja.

Oglejmo si dva primera dveh kompetenc LifeComp, ki sta še posebej pomembni v kontekstu generativne umetne inteligence – kritično mišljenje in samouravnavanje.

Informacije, ki so na voljo na spletu v „postresnični dobi“, v kateri objektivna dejstva manj vplivajo na oblikovanje javnega mnenja kot apeliranje na čustva in osebna prepričanja, nas neomejeno dosegajo in

predstavljajo potencialno grožnjo našim demokracijam. Zato je za državljane ključnega pomena, da znajo razlikovati med dejstvi, propagando, mnenji in govoricami ter da so zavezani zaustavitvi širjenja dezinformacij in da aktivno sodelujejo pri obračanju trenda, ko se lažne novice po spletu širijo dlje, hitreje in širše kot resnica. Ker se tehnologije umetne inteligence lahko uporabljajo za ustvarjanje in priporočanje dezinformacij ter globokih ponaredkov v velikem obsegu, posamezniki vedno težje razlikujejo resnične in zanesljive informacije od netočnih in nezanesljivih informacij. Spretnosti kritičnega mišljenja so bistvene za ugotavljanje rezultatov sistemov umetne inteligence, na primer z vrednotenjem informacij in sprejemanjem preiščenih odločitev. Posamezniki z močnimi sposobnostmi kritičnega mišljenja so lahko bolj pripravljeni na obvladovanje dezinformacij, prepoznavanje pristranskosti in nedoslednosti v prejetih informacijah, ovrednotenje verodostojnosti vira in upoštevanje različnih perspektiv, preden sprejmejo odločitev.

Po drugi strani pa tehnologije umetne inteligence vse bolj vplivajo na našo interakcijo z drugimi in naše preživljanje prostega časa. Sistemi priporočil, ki jih uporabljajo iskalniki, družbena omrežja in spletne platforme, zbirajo podatke in analizirajo naše spletno vedenje, da lahko ponudijo prilagojene rezultate na podlagi napovedi algoritmov o tem, kaj želi vsak

uporabnik videti. To lahko privede do potencialno neskončnih virov novic, ki so zasnovani za čim večjo angažiranost uporabnikov. Raziskave na primer kažejo, da lahko izpostavljenost določeni vsebini na platformah družbenih medijev, kot so slike nerealno vitkih teles, sproži pomisleke glede lastne telesne podobe in občutke tesnobe, zlasti pri dekletih. Ljudje, ki razvijejo samozavedanje glede teh vprašanj, povečajo svojo sposobnost, da se zavedajo in prepoznajo, kaj sproži njihova čustva, misli in telesne odzive. Tako lahko napredujejo na področju samoupravljanja ter izboljšajo svoje razumevanje o tem, kako čustva, misli in vrednote vplivajo na vedenje ter kako jih namensko modulariti in uravnavati. Tako samozavedanje kot samoupravljanje sta ključna vidika kompetence samouravnavanja, ki lahko ljudem pomaga, da se izognejo pretirani ali škodljivi uporabi družbenih medijev.

Pomembno je poudariti, da se je vseh kompetenc LifeComp, ki so uporabne na vseh področjih življenja, mogoče učiti in jih usvojiti s formalnim, neformalnim in priložnostnim izobraževanjem. Poleg tega raziskave kažejo, da s spodbujanjem tovrstnih socialno-čustvenih in metakognitivnih kompetenc skozi izobraževanje ne izboljšamo le dobrega počutja in duševnega zdravja učencev, ampak tudi njihov akademski uspeh in zaposljivost. Središče JRC je na podlagi okvira LifeComp oblikovalo referenčni dokument za podporo izobraževalcem in

učiteljem pri spodbujanju socialno-čustvenih in metakognitivnih kompetenc učencev, tj. [LifeComp into Action – Teaching life skills in the classroom and beyond](#) (LifeComp v praksi – Poučevanje življenjskih spretnosti v razredu in zunaj njega). Podaja predloge o tem, kako vzpostaviti učna okolja, osredotočena na učence, in izvajati učne metode za spodbujanje razvoja kompetenc LifeComp.

LifeComp into Action predstavlja nabor navdihujočih načel, smernic in priporočil za podporo izobraževalcem pri vzpostavljanju učnih okolij, osredotočenih na spodbujanje osebnih in družbenih kompetenc ter kompetenc za učenje učenja. Izobraževalcem so na voljo tudi navodila po korakih, ki opisujejo, kako izvesti 16 učnih strategij, osredotočenih na učence, ki temeljijo na raziskavah. Vsaka strategija je opredeljena z razlago določenih kompetenc, ki naj bi jih razvila, skupaj z velikostjo skupine, potrebnim časom, učnim okoljem in široko ciljno starostno skupino. Strategije naj bi učiteljem in izobraževalcem pomagale pri ustvarjanju učnih dejavnosti, ki učence spodbujajo k vaji in izpopolnjevanju kompetenc LifeComp med opravljanjem dela po rednem učnem načrtu.

Če povzamemo – v času, ko se svet sooča s kompleksnimi izzivi, kot so podnebne spremembe, globalizacija in pojav umetne inteligence, mora izobraževanje nove generacije opremiti z orodji za spopadanje s temi izzivi. S spodbujanjem izobraževanja, ki temelji

na kompetencah, v katerem morajo učenci razviti znanje, spretnosti in stališča, ki jih je mogoče uporabiti v kontekstih resničnega sveta, lahko ustvarimo bolj odporno, prilagodljivo in razgledano družbo, ki se lahko samozavestno sooča z izzivi in priložnostmi prihodnosti.

V tem poglavju predstavljamo 10 navdihujočih učiteljev, ki delajo v šoli eTwinninga. Prek naših intervjujev z učitelji želimo zagotoviti vpogled v to, kako oni dojemajo inovacije in jih vključujejo v svoje vsakdanje prakse poučevanja. Skušali smo raziskati tudi izzive, s katerimi se srečujejo pri uvajanju inovativnih praks na področju izobraževanja, in izvedeti več o tem, kako se z njimi soočajo ali jih spreminjajo v priložnosti. Poleg tega izpostavljamo, da so inovacije temeljni steber šol eTwinninga v povezavi s poslanstvom šole eTwinning.

3.1 Vrtec Avlonari, Evia, Grčija

Margarita Samoutian je vzgojiteljica v vrtcu na ruralnem otoku Evia v Grčiji, ki se je eTwinningu pridružila leta 2015. S svojimi sodelavci se vztrajno trudi zagotoviti najboljše izobraževanje za svojih 35 učencev, starih od 4 do 6 let. Vrtec, kjer Margarita dela, se nahaja v vasi, kjer je začelo število otrok z leti upadati. Kljub izzivom vrtec sprejema priseljence in romske učence, vzgojitelji pa se zavzemajo za vključevanje mladih učencev v izobraževalni sistem in odpravo zgodnjega opuščanja šolanja. Je ambasadorica eTwinninga, njena predanost in inovativni pristopi pa so ji prislužili evropske in nacionalne nagrade, kar dodatno odraža njeno predanost zagotavljanju najboljše možne izobrazbe za svoje učence.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

Margariti inovativnost v razredu pomeni nov pogled na ustvarjalni pristop k znanju, ki temelji na interakciji med prisotnimi v razredu, znanju, ki ga pridobijo, in izkušnjah učitelja. Z inovativnimi učnimi metodami in orodji se preoblikuje način komunikacije med učiteljem in učenci ter med vrstniki. Ta postopek sodelovanja tako učitelja kot učence spodbudi k temu, da sprejmejo nove predloge in se zavežejo k njihovem izvajanju.

Vendar pa ima učitelj ključno vlogo pri zagotavljanju, da so izobraževalne inovacije povezane s šolskim učnim načrtom, združevanju novih pedagoških metodologij in pri določanju kriterijev vrednotenja za celoten proces. V ta namen je Margarita v svoji učilnici uvedla naravoslovno in projektno učenje, pri čemer so učenci neposredno v stiku z naravnim okoljem in materiali. Na ta način lahko opazujejo dokaze, razumejo vzročno-posledične odnose, eksperimentirajo in iščejo povezave z izkušnjami, ki jih pridobijo v drugih okoljih. Prek umetelnega razmišljanja ⁽²⁾ z miselnimi rutinami in metodo Freinet ⁽³⁾ lahko učenci izrazijo svoje ideje in čustva, se bolje spoznajo, pridobijo na samozavesti, sodelujejo in sprejemajo različne ideje – kar, kot je dejala Margarita, prispeva k njihovem dobremu počutju.

2 - Umetelno razmišljanje: <https://pz.harvard.edu/sites/default/files/ArtfulThinkingFinalReport-1.pdf>.

3 - Metoda Freinet: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000014030>.

Po besedah Margarite so z uvedbo inovacij na njeni šoli pričeli leta 2015, ko je spodbudila svoje kolege, da se pridružijo eTwinningu. Takrat so učitelji spremenili svoj pristop k poučevanju. Kot je dejala, so se „z eTwinningom odprla vrata in pred nami se je pojavil nov svet, ki je osmisli naš poklic. Videli smo lahko, kako druge šole obravnavajo iste teme, in imeli priložnost razmišljati izven okvirov.“ V okviru eTwinninga je Margarita s sodelavci sodelovala ali koordinirala več kot 25 uspešnih projektov. Ti projekti niso le prispevali k ustvarjanju močnih partnerstev, ampak so zagotovili tudi priložnosti za sodelovanje v drugih projektih Erasmus+.

Margaritina strast do inovacij je vzplamtela, ko se je udeležila konference v živo in postala ambasadorka eTwinninga. Prevzela je pobudo za vzpostavitev mreže lokalnih šol za spodbujanje okoljske ozaveščenosti med učenci. V eTwinning sta bili sprva prijavljeni samo dve šoli, potem pa se je mreži pridružilo 15 dodatnih šol, ki so platformo uporabile za usklajevanje državnega projekta, namenjenega spodbujanju vrednot, kot so raznolikost, prostovoljstvo in varovanje kulturne dediščine. Skozi leta so šole v svojo dnevno rutino vključile različne okolju prijazne pobude, kot so ustvarjanje šolskih vrtov, vzpostavitev kotičkov za ponovno uporabo materialov ter izvajanje programov recikliranja in kompostiranja, pri čemer so se jim pridružili tudi starši in lokalna skupnost. Zato so „Artful Ecoteams“

prejeli zeleno zastavo Fundacije Eco Schools za okoljsko vzgojo, njihova regija pa je eno od območij z največjim številom „zelenih“ vrtcev.

Državni projekt se je razvil v evropskega z ustanovitvijo projekta „Little Citizens“ leta 2022 s partnerji iz Grčije in Cipra. Ena od projektnih dejavnosti je vključevala učence, ki so izbrali različne znane slike, za katere menijo, da predstavljajo pravice otrok. Učenci so nato podali digitalne glasove za slike, ki so najboljše predstavljale posamezno pravico. V parih so nato na srečanjih obdelovali slike z uporabo miselnih rutin (umetelno razmišljanje), kar jim je omogočilo, da so okrepili znanje o svojih pravicah in veščine kritičnega mišljenja ter razvili spoštovanje do različnih perspektiv.

V projektu eTwinninga in Erasmus+, imenovanem „Artful Ecoteams“, v katerem sodelujejo šole iz Estonije, Grčije, Francije in Portugalske, so imeli učenci priložnost spoznati prednosti trajnostne prehrane. Ta dejavnost predšolskim otrokom ni pomagala razumeti le njihovega ekološkega odtisa, ampak jih je spodbudila

tudi k iskanju rešitev in izbiri bolj trajnostnega vedenja. Učenci so z zasajanjem vrto in negovanjem rastlin izvedeli več o dejavnikih, ki ugodno vplivajo na rast organizmov, hkrati pa so z eksperimenti dvignili svojo ozaveščenost o okoljskih nevarnostih, kot so smeti, suša in poplave. S povezovanjem teh dejanj z vsakodnevnim življenjem učencev so lahko spremenili svoj pristop in postali multiplikatorji trajnostnih praks.

Po besedah Margarite je uvedba inovativnih praks mladim učencem pomagala, da so se naučili, kako sodelovati za doseganje ciljev. Margarita je na primer izpostavila projekt eTwinning z naslovom [Predšolska akademija STEAM](#), pri katerem so učenci s pripovedovanjem zgodb ustvarili robote, naredili zemljevid iz odpadnih materialov in lego kock ter predstavili elemente in ovire na zemljevidu, medtem ko so vadili kodiranje in programiranje. Pri obravnavanju okoljskih vprašanj in iskanju rešitev so komunicirali in sodelovali na nov način. Še en takšen primer je interaktivna igra z vprašanji, imenovana „Ekosistemi“, ki so jo ustvarili v okviru projekta „Ecomates: Little Detectives“ in ki prikazuje maskote projekta. Ta igra je učencem prek poskusov in razprav pomagala razumeti, kako ekosistem ohranja ravnovesje. V naslednjem letu so učenci prepoznavali družbena vprašanja in postali prostovoljci za podporo ranljivim skupinam. Margarita je pojasnila, da na splošno partnerstva

eTwinning vedno vsebujejo inovativne koncepte.

Toda inovacije s seboj vedno prinesejo tudi izzive. Margarita se je soočila s težavami pri uvajanju nove tehnološke opreme, kot je robotski komplet, saj je to vodilo do upada motivacije nekaterih učencev. Situacijo je poskušala rešiti tako, da je oblikovala dve mešani skupini učencev z različnimi talenti, kar je privedlo do uspešnega zaključka dejavnosti. Naslednji izziv je bil razložiti nove dejavnosti staršem in najti način, kako jih umestiti med dejavnosti doma in v šoli. Margarita se je tega izziva lotila z rednimi sestanki in srečanji s starši. Dejala je: „Potrebna je pristna komunikacija med učitelji in starši, da zagotovimo, da se prizadevanja v razredu odražajo v napredku učencev.“

Margarita je poudarila, da so različni pedagoški pristopi ključnega pomena in da morajo orodja podpirati učni proces. Učenci lahko na primer uporabljajo interaktivne table za risanje skupaj z učenci iz drugih šol, sodelujejo pri predstavitev, gledajo povezane videoposnetke, načrtujejo srečanja za zbiranje idej ali igrajo igre. Lahko uporabljajo tudi računalnike v razredu za delo v parih ter preizkusijo izobraževalno programsko opremo ali igrajo digitalne igre, ki podajajo povratne informacije. Učenci lahko celo glasujejo ali ocenjujejo dejanja prek posebej oblikovanih vprašalnikov, ne da bi za to potrebovali napotke učitelja. Poleg tega lahko učenci uporabljajo aplikacije na mobilnih napravah (tako v notranjih prostorih

kot na prostem) za povečanje elementov, fotografiranje ali učenje o vrtnih rastlinah. Pogosto za iskanje slik ali ogled rezultatov iz mikroskopa uporabljajo tudi glasovna navodila. Margarita je dodala, da je pomembno omeniti, da so IKT bistvenega pomena ne le za komunikacijo (telekonference med šolami), ampak tudi za sodelovanje (digitalna orodja). V šolskem letu 2022/2023 so mladi učenci začeli izdelovati kratke vadbice, ki bodo njihovim vrstnikom ali partnerjem pomagale pri spoznavanju z digitalnimi orodji.

ŠOLE

ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

„V našem vrtcu delajo tri vzgojiteljice in učiteljica angleškega jezika. Na začetku je v ekipo prišlo do nekaj nesoglasij, saj niso bili vsi odprti za nove zamisli. Z uvedbo projektov eTwinning leta 2015 pa so učitelji začeli sodelovati v smeri skupnega cilja, tj. zagotoviti, da so naši učenci srečni, varni in da vsak dan razvijajo svoje spretnosti. Pri tem preskoku je odločilno vlogo odigrala ravnateljica. Spodbujala je sodelovanje in omogočila dovolj prostora za razvoj vseh zamisli“, je še dodala Margarita.

V zadnjih letih je šola zelo napredovala pri določanju prednostnih potreb organizacije in vključevanju vseh članov v procese odločanja. Kot šola eTwinning so prepoznali pomen vseživljenjskega usposabljanja in uporabe talentov svojih članov za namene posodobitve šolskih

predpisov z uporabo participativnih postopkov. „Odprto povabilo naše šole staršem in mladim učencem, da prispevajo k pogodbi o delovanju šole, je privedlo do upada pojavov, ki vplivajo na vsakodnevno šolsko življenje, kot so zamude in neopravičeni izostanki. Ta inovativni dialog je našo šolo spremenil v stičišče številnih družin,“ je še poudarila Margarita. Nadalje so na šoli za leto 2022/2023 uvedli še eno novost, tj. k sodelovanju so povabili strokovnjake, ki bi pomagali izboljšati odnose med šolo in družinami. Prvo srečanje je bilo namenjeno postavljanju meja učencem pri uporabi tehnoloških medijev, v naslednjem šolskem letu pa načrtujejo nadaljnjo komunikacijo s psihologinjo in socialno delavko s tega območja.

Zaposleni v vrtcu imajo redne sestanke, na katerih razpravljajo o napredku svojih projektov eTwinning ter morebitnih izzivih in uspehih, s katerimi se soočajo. Če v učilnici predstavijo kakršne koli inovativne zamisli, ekipa analizira določene elemente z analizo SWOT (prednosti, slabosti, priložnosti in nevarnosti) in si prizadeva za njihovo izvedbo na ravni šole s ciljem izboljšanja učenja učencev,

kakovosti rezultatov in splošne učinkovitosti šole. Kompostiranje se je na primer začelo kot ideja v času partnerstva Erasmus+ in se kot praksa doma nadaljevalo z uporabo improviziranega komposta med karanteno. Ker so učitelji prepoznali njen potencial za sodelovanje z drugimi organizacijami, so se obrnili na šolo poklicnega izobraževanja in usposabljanja na tem območju. Starejši učenci so obiskali vrtec in mlajšim otrokom predstavili pravilen postopek kompostiranja ter jim predali nasvete. V izkustveni akciji, ki je sledila, so učenci z družinami skupaj pripravili šolski kompost, tako da gredo danes vsi organski odpadki v kompostnik.

Kot je povedala Margarita, se lahko organizacije pri izvajanju inovativnih dejavnosti soočajo z različnimi izzivi. Pomembno oviro predstavlja pomanjkanje tehnološke opreme ali virov, potrebnih za uresničevanje novih zamisli. Tehnološka orodja in oprema so bistvenega pomena za spremljanje napredka, spodbujanje inovacij in sporočanje njihovih koristi zainteresiranim stranem. Vendar pa je pridobivanje potrebnih sredstev lahko težaven in dolgotrajen proces, zaradi katerega morajo šole poiskati sponzorstva ali financiranje iz zunanjih virov.

Pred izvedbo eTwinninga in drugih projektov Erasmus+ je imel vrtec le en računalnik; vendar so zahvaljujoč tem projektom uspeli dobiti več naprav, kot so velika interaktivna tabla, tablični računalniki in roboti. To jim je zelo pomagalo pri izvajanju njihovih

projektov. Roboti so na primer učencem omogočili nove načine kreativnega razmišljanja in jim pomagali poiskati inovativne rešitve, kot je uporaba robota za pomoč pri recikliranju z izvajanjem igre vlog. Poleg tega so bili tablični računalniki in računalniki ključni pri zajemanju in izmenjavi rezultatov projekta, kot je snemanje videoposnetkov ali slik vzorcev pod mikroskopom. Brez te opreme bi težko delili svoj projekt na kakovosten način.

Nadalje je Margarita pojasnila, da se šole lahko soočajo tudi z izzivi, povezanimi z znanjem in izkušnjami njihovega osebja. Izobraževalci na podežlju imajo lahko na primer omejen dostop do priložnosti za poklicni razvoj, zaradi česar težko pridobijo spretnosti in znanja, ki so potrebni za učinkovito izvajanje novih idej. Čeprav se je usposabljanje na daljavo v zadnjih letih zelo razširilo, to ni nadomestilo za interakcije iz oči v oči in prilagojeno usposabljanje.

Uvajanje inovacij zahteva celovit pristop za reševanje izzivov, povezanih s tehnologijo, viri in razvojem osebja. Z dobrim sodelovanjem med zainteresiranimi stranmi lahko inovacije v organizaciji postanejo del vsakodnevnih praks.

3.2 Materská škola Il'jušinova 1, Bratislava, Slovaška

Michaela Rumanková je defektologinja v vrtcu v glavnem mestu Slovaške. eTwinningu se je pridružila leta 2017 in je ambasadorka eTwinninga. V standardnem vrtcu poučuje učence z motnjo avtističnega spektra (MAS).

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

Michaela meni, da so projektno učenje in dejavnosti STEAM, podprte z digitalnimi tehnologijami, ključne inovacije za njeno učilnico. Ugotovila je, da so praktične in senzorične dejavnosti še posebej učinkovite za učence z MAS, ki jim koristijo poglobljene učne izkušnje. Za Michaelo je njeno sodelovanje v eTwinningu hkrati inovacija, ki učencem pomaga, da se počutijo vključene in motivirane za sodelovanje v razrednih dejavnostih. Prek eTwinninga lahko učenci z MAS enakopravno sodelujejo s svojimi vrstniki, učitelji pa lahko razvijejo nova prijateljstva in si izmenjajo najboljše prakse s podobno mislečimi izobraževalci. Michaela je poudarila: „S svojim sodelovanjem v eTwinningu sem spoznala, kako tradicionalno je bilo moje poučevanje in kako lahko enostavno spremenim svoje prakse in si drznim preizkusiti dejavnosti, ki lahko resnično podprejo razvoj kompetenc mojih učencev.“

Michaela s še eno učiteljico na svoji šoli sodeluje pri različnih projektih eTwinning in, kot je bilo že omenjeno, organizira tudi številne dejavnosti STEAM. Eden od projektov eTwinning, v katerem je sodelovala Michaela, je „STEAM for Kids“, tj. sodelovalni projekt, v katerem sodelujejo Hrvaška, Grčija, Litva, Poljska, Romunija, Slovaška in Turčija in ki se je izvajal v letu 2021/2022. Otroci so se s pristopom STEAM spopadli z različnimi okoljskimi težavami, kot sta onesnaževanje in varovanje okolja, pri čemer so skupaj identificirali probleme, iskali rešitve in predlagali spremembe na bolje. Michaela je poudarila pomen ozaveščanja otrok o okoljskih težavah: „Če otroke seznanjamo s čudesi narave in poudarjamo pomen varovanja okolja, jim lahko že od malih nog privzgojimo občutek odgovornosti.“

V projektu so imeli učenci priložnost raziskovati, eksperimentirati,

Materská škola Il'jušinova, Slovákia

primerjati, meriti in se ustvarjalno izražati s plesom, petjem, slikanjem in ustvarjanjem. Naučili so se, kako učinkovito sodelovati, deliti svoja mnenja in povezovati svoje projektne dejavnosti z drugimi dogodki, kot so Evropski teden kodiranja, Dan učenja na prostem in kampanja Scientix STEM (znanost, tehnologija, inženirstvo in matematika) Discovery.

V drugem projektu, imenovanem „The Sense of Rainbow Colours“, je Michaela s partnerji iz Armenije, Češke, Poljske in Slovaške sodelovala pri poučevanju učencev o barvah prek senzoričnih dejavnosti. Po Michaelinih besedah je novost v tem projektu sodelovanje treh šol z učenci tako iz vrtcev s prilagojenim programom kot rednih vrtcev. Otroci so drug drugemu zadajali naloge, sodelovali pri nalogah in skupaj ustvarjali izdelke. Z izvajanjem senzoričnih dejavnosti z barvami so učenci lahko zaznavali barve z drugačne perspektive, sodelovali pa so v več dejavnostih, povezanih z barvami, kot so iskanje oranžnih listov na šolskem dvorišču za ustvarjanje slik, izdelava oranžne sluzi, programiranje Bee-Bota tako, da sledi rumeni poti, ustvarjanje zelene senzorične vrečke in modre senzorične stekleničke, slikanje s soljo na indigo površini in izdelovanje vijoličnih dišečih vrečk s sivko.

Izkustveno učenje velja za prednost, saj otroci pridobivajo novo znanje na podlagi lastnih izkušenj. „Z otroki smo izvajali različne senzorične dejavnosti, pri katerih

so pridobivali veščine in znanja, ki temeljijo na senzornem zaznavanju in senzorni integraciji. In pristop STEAM, ki povezuje znanost z umetnostjo in multidisciplinarnim pristopom, vsakemu otroku omogoča, da se izkaže v tistem, v čemer je dober, in da izkusi občutek uspeha,“ je še poudarila Michaela.

Michaela meni, da tehnologija igra ključno vlogo pri podpiranju inovativnih praks v izobraževanju. Sama v svoje delo v učilnici vključuje vrsto tehnoloških orodij, kot so interaktivne table, pametni telefoni s pedagoškimi aplikacijami in Bee-Boti. Ta orodja omogočajo njenim učencem, da se vključijo v interaktivne naloge, ki vsebujejo kode QR in obogateno resničnost, ter spodbujajo njihovo motivacijo za učenje in hkrati razvijajo kompetence, kot so računalniško razmišljanje, reševanje problemov, ustvarjalnost in timsko delo. Michaela je dodala, da so te kompetence ključne za prihodnje življenje njenih učencev.

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

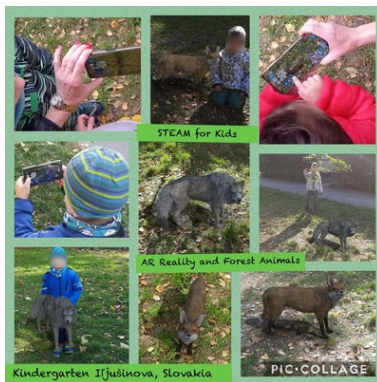
Michaela dela v šoli eTwinning, ki daje velik poudarek na tehnologijo ter zagotavlja dobro opremljene učilnice in osnovna orodja za dvig motivacije učencev. Na šoli aktivno promovirajo dejavnosti in projekte eTwinning, jih predstavljajo na srečanjih in razstavah ter se po pridobitvi oznake šole eTwinning odpirajo lokalni skupnosti. Starši igrajo pomembno vlogo pri dejavnostih v razredu, saj vneto sodelujejo pri projektih, kot sta „PETS“, kjer so s svojimi otroki izdelali ptičje hišice, in „STEAM for Kids“, kjer so izdelali avtomobile z gumijastimi elastikami in z njimi nato še sodelovali v kampanji Scientix STEM Discovery. Poleg tega so v projektu „A Rhythm Every Day“ učenci iz odpadnega materiala izdelali glasbila in jih uporabljali za dajanje ritma in petje, v projektu „My Neighbourhood, Your Neighbourhood, Neighbourhoods of the World“ pa so učenci risali svoje najljubše jedi ter jih kasneje pripravili skupaj s starši. Šola spodbuja komunikacijo s starši in jih obvešča o projektih njihovih otrok.

Projekti eTwinning, v katerih so sodelovali učenci, so služili kot vir navdiha za učitelje in učence. Pravzaprav so bile nekatere inovativne dejavnosti, ki so bile uporabljene v projektih, kasneje prenesene v prakso celotne šole, kar kaže na vpliv, ki ga lahko imajo ti projekti na celotno šolsko skupnost.

Ena od pomembnih prednosti projektov eTwinning je po besedah Michaela ta, da spodbujajo sodelovanje in vključevanje učencev z različnimi sposobnostmi, vključno s tistimi z motnjo avtističnega spektra (MAS). Sodelovanje učencev z MAS pri teh projektih je pomagalo zrušiti ovire in spodbuditi boljše sodelovanje med temi učenci in njihovimi vrstniki. Čeprav so ti učenci morda vključeni v prilagojeni program, lahko polno sodelujejo pri vseh projektih in dogodkih, kar spodbuja občutek pripadnosti in vključenosti.

Poleg tega imajo učitelji na njeni šoli priložnost spoznati različna orodja in pedagoške metode. To učenje pogosto poteka prek usposabljanja na lokaciji, ki ga ponujajo izkušenejši kolegi. Z izmenjavo znanja in izkušenj se lahko učitelji učijo drug od drugega in uvedejo nove pedagoške dejavnosti v svojih razredih, kar koristi vsem učencem.

Michaela je povzela: „Do razvoja inovacij pride zlahka, če so učitelji

drzni, odprtega duha in uživajo v dejavnostih, ki jih izvajajo v razredu s svojimi učenci. Za ustvarjanje kulture inovativnosti je bistvenega pomena tudi podpora vodstva šole.“

3.3 OŠ Petra Preradovića, Zadar, Hrvaška

Anita Šimac je učiteljica matematike z desetletnimi izkušnjami na najstarejši šoli v Zadru, ki se nahaja na starodavnem polotoku ob morju. Osnovna šola, ki jo obiskuje okoli 600 učencev, vključuje tudi oddelke za otroke s posebnimi potrebami in sodeluje pri različnih projektih Erasmus+. Anita je mentorica učiteljev, odgovorna za usmerjanje učiteljev matematike v svojem mestu, in ambasadorka Scientixa. Po delu v naftni industriji v Združenem kraljestvu je poklicno pot nadaljevala na področju poučevanja in tukaj odkrila svojo strast do izobraževanja. Šola sodeluje z univerzo v Zadru, ima oznako STEM School Label in je izpitni center za bodoče učitelje hrvaškega jezika.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

„Prizadevamo si, da bi izobrazili današnjo mladino, vendar izziv dviga motivacije, poučevanja veščin in priprave na prihodnost še nikoli ni bil večji. Širjenje njihovega znanja, poglobljanje razumevanja in izboljšanje akademskih rezultatov so še vedno pomembni dejavniki, vendar jih je treba upoštevati še

veliko več. Pomen socialnih veščin, dvig ravni empatije, omogočanje razvoja različnih mehkih veščin – vse to je nujno,“ je poročala Anita.

V svojem razredu si pri vsaki novi generaciji učencev, ki jih poučuje, prizadeva za inovativne prakse poučevanja. Pri vprašanju, kaj je zanjo inovacija, je dejala: „Inovacija je en sam izraz, ki obsega veliko različnih dejavnikov. Vsekakor je to sposobnost opaziti problem in najti rešitev, ki je kreativna in edinstvena. Prav tako pomeni gledanje na problem kritično in z odprtimi očmi, umom in srcem. Vsak človek je edinstven; zato je lahko vsaka rešitev edinstvena. Cilj je prepričati vsakega učenca, da se je sposoben učiti in da je njegovo mnenje pomembno.“

Anita meni, da sta prilagojeno učenje in učenje na podlagi poizvedovanja pomembni strategiji poučevanja, vendar sama uporablja predvsem projektno učenje, saj meni, da je najučinkovitejše. „Učenci so nosilci sprememb, saj sami krmarijo po svoji učni poti. Ko jim predstavimo situacijo ali problem iz resničnega življenja, je njihov cilj razviti rešitev. Ta rešitev mora temeljiti na kritičnem razmišljanju, sodelovanju, komunikaciji in integraciji novega znanja z že obstoječim. Ta nabor znanja in spretnosti zagotavlja, da nenehno gradijo na temelju, ki je trden in ki jim bo pomagal spoznati pomembnost in pomen učenja. Moja vloga učiteljice je, da jih vodim, mentoriram in jim pomagam

prevzeti odgovornost za njihovo prihodnost.“

Aktivno učenje spodbuja tudi v svoji učilnici in vse inovacije, ki si jih prizadeva uvesti, ji pomagajo voditi svoje učence z zgledom. Ko njeni učenci vidijo, kako poučuje, ustvarja in jih podpira, imajo pogum, da so tudi sami inovativni. „Na primer naredili smo projekt z uporabo TikToka in Instagrama, zato sem jih zadolžila, da so me naučili določenih stvari, in takrat so se počutili zelo opolnomočene. Mislim, da je bilo pri tem vzajemnem učenju, ki smo se ga skupaj lotili, veliko medsebojnega spoštovanja. Videli so, da se lahko povežejo z nami in da lahko tudi učitelji delamo napake. Zato pri razlaganju velikokrat rečem, naj me ustavijo, če se kje zmotim. To ni najhujše, kar se ti lahko zgodi. Bistvo je, da se iz svojih napak nekaj naučiš,“ je pojasnila Anita.

Odličen primer projektnega učenja je projekt „[eTwinners as Pros](#)“ s partnerji iz Grčije, Španije in Hrvaške. Učenci so bili vključeni v številne inovativne praktične dejavnosti, kot so raziskovanje različnih poklicev in proučevanje ustreznega gradiva, sodelovanje z mednarodnimi partnerji na spletnih srečanjih, sodelovanje pri raziskovanju različnih poklicev in nalog, ki jih vključujejo, luščenje informacij iz besedila in medijev ter njihovo prikazovanje v tehničnem (3D-oblikovanje in tiskanje), digitalnem (PowerPoint, plakat) in likovnem (kolaži, dramatizacija) formatu, za katerega se učenci odločajo sami.

Učenci so imeli proste roke pri izbiri projektnih tem in vrst dejavnosti, poleg tega pa so tudi sami postali mentorji in oblikovali učno gradivo za uporabo v transnacionalnih razredih. Tema medijske pismenosti je bila aktualna skozi celoten projekt, s poudarkom na digitalnem državljanstvu in dezinformacijah. Izobraževanje o medijski pismenosti je doseglo vrhunec, ko so nacionalno dosežene učne rezultate predstavljali na mednarodnih vrstniških predstavitev. Učenci so sami izbrali teme, raziskovali teme s področja dezinformacij ter načrtovali vrstniške predstavitve. To jim je dalo občutek vrednosti, ponosa in odgovornosti. Učitelji so bili vedno na voljo za mentorstvo, podporo in nasvete, vendar so imeli učenci glavno vlogo.

V projektu „STEM4Change“ iz leta 2020 je bila v ospredju tema podnebnih sprememb. V okviru tega projekta so partnerji iz Grčije, Hrvaške, Poljske in Romunije želeli svoje učence poučiti o podnebnih spremembah ter jih spodbuditi, da se osredotočijo na reševanje problemov. S strukturiranjem virov v štiri module učnega gradiva je projekt zagotovil potreben učni kontekst za učence, da so lahko raziskovali okoljska vprašanja, se srečali s strokovnjaki prek spleta in v živo, si izmenjavali vire in razpravljali o njih ter sodelovali pri reševanju problemov in črpali znanje prek praktičnih dejavnosti. S projektom so učence spodbudili k razmisleku o podnebnih spremembah in razumevanju njihovih posledic; razvili so globlje razumevanje okoljskih vprašanj, pridobili potrebne veščine reševanja problemov za sprejemanje premišljenih odločitev in razvili svoje raziskovalne in komunikacijske veščine ter veščine sodelovanja, da so lahko medsebojno delili znanje.

Anita je potrdila, da se v razredu po zaslugi uvedbe inovativnih praks s projekti eTwinning že desetletni učenci počutijo dovolj samozavestno, da predstavijo svoje ideje. Različne teme učencem prinašajo različne koristi. Vsi zadnji projekti, v katere je Anita vključena, vključujejo s čuječnostjo povezane dejavnosti. Koristi za učence vključujejo večjo osredotočenost, motivacijo, sodelovanje v razredu, empatijo, reševanje konfliktov in celo izboljšano akademsko uspešnost. Anita je dodala: „Veščina

posvečanja polne pozornosti ,tukaj in zdaj‘ je bistvena za dobro počutje.“

Uvajanje sprememb kljub vsemu vedno predstavlja izziv, v primeru Anite pa je eden največjih izzivov ta, kako pomagati učencem z diskalkulijo, disleksijo, dispraksijo, težavami s pozornostjo, disgrafijo, težavami z vizualnim procesiranjem in težavami pri razumevanju matematičnih konceptov, ki jih poučuje. Cilj je pritegniti učence na način, ki jim pomaga razumeti in povezati učni načrt z življenjem zunaj učilnice. Vedno je izziv združiti pojem razumevanja koncepta in veselje do učenja.

Digitalna orodja lahko učencem ponudijo priložnost, da so ustvarjalni in razvijejo vse veščine 21. stoletja. Učilnice je mogoče spremeniti v vključujoče prostore, ki se povezujejo s svetom onkraj štirih sten učilnice. Vendar pa je najpomembnejše vprašanje po mnenju Anite to, „kakšno dodano vrednost lahko digitalna orodja prinesejo v učno okolje“. V tem kontekstu je dejala: „Ne smemo se osredotočiti na tehnologijo kot inovativno prakso, temveč na dodano vrednost, ki jo ima

tehnologija pri podpiranju učenja. Učinkovita digitalna orodja so tista, ki učencem nudijo možnost, da k izzivom pristopijo iz različnih perspektiv in da razvijejo lastne kreativne rešitve. Tehnologija v izobraževanju lahko naredi učenje bolj dostopno in prožno. Ni dovolj, da učence le motiviramo in jih spodbujamo, vedno mora obstajati oprijemljiva korist.“

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

Strategije, ki učencem omogočajo doseganje akademskih ciljev, so pomembne, vendar pa je eden od ciljev Anitine šole spodbuditi vsakega učenca, da postane odgovoren član lokalne skupnosti. Dodala je: „Čeprav je težko izmeriti naš uspeh pri doseganju tega cilja, verjamem, da k temu prispeva vse večje število obšolskih dejavnosti in projektov eTwinning, ki potekajo na naši šoli.“ Te dejavnosti vključujejo projekte o podnebnih spremembah, dogodke STEM z udeleženci in govorci iz cele države, prostovoljstvo in sodelovanje z različnimi zainteresiranimi stranmi (od staršev, lokalne univerze, zavodov do drugih šol), znanstvene večere, literarne in glasbene dogodke. Šola sodeluje tudi v številnih eksperimentalnih programih in pilotnih projektih na nacionalni in mednarodni ravni. Vse to so dejavniki, ki prispevajo k naraščajočemu naboru izkustvenega znanja, ki celotni skupnosti omogoča učenje in rast.

Proces sprememb v šoli, kjer poučuje Anita, se je začel postopoma. Začel se je s sprejemanjem dejstva, da so spremembe neizogibne. Učitelji v šoli so se morali naučiti sprejeti, da je hitro spreminjajoča se prihodnost neizogibna. To pa je pomenilo, da so se morali pripraviti na ta izziv. Kot je poudarila Anita: „Sprememba je lahko pozitivna izkušnja – takšno je bilo naše razmišljanje. Treba je delati skupaj, podpirati drug drugega in se prilagajati kot ekipa.“ Ob podpori vodstva šole in pozitivno naravnanim razmišljanju osebja je imela šola trdne temelje, ki so spodbudili njihovo odločitev, da se prijavijo za znak Šola eTwinning. „Znak ti daje nekakšen zagon za nadaljnje izboljšave. Če bi imeli v eTwinning vključenih pet do šest učiteljev, bi bil naš cilj to število podvojiti, zato da bi koordinirali več projektov in ne bi delovali samo kot partnerji. Znak je nekaj, na kar smo resnično ponosni,“ je pojasnila Anita.

Številne dejavnosti v njihovih projektih eTwinning, kot je medvrstniško poučevanje medijske pismenosti, so sprejeli kot stalno prakso po vsej šoli. Anita je pojasnila: „Čeprav sta bila varnost na spletu in poučevanje medijske pismenosti vedno pomembna vidika našega šolskega učnega načrta, sta se razširila zahvaljujoč eTwinningu. Z delavnicami medijske pismenosti, gostujočimi govorniki, vrstniškim poučevanjem in sodelovanjem z lokalno skupnostjo želimo doseči stalno izobraževanje tako učencev kot zaposlenih.“ Dodala

je še: „Z dejavnostmi, ki smo jih izvedli v okviru številnih projektov eTwinning, v katerih smo sodelovali, smo spodbudili rast in razvoj naše šole. Vrata naših učilnic so se odprla daleč izven meja naših šolskih zidov. Prakse mednarodnega sodelovanja, team buildinga in državljanske vzgoje se še naprej razvijajo. Zdaj je povsem običajno, da vstopiš v razred matematike in se udeležiš mednarodnega srečanja.“

Pomen vključevanja staršev kot partnerjev v učenje učencev je del odprtosti šole. „Brez podpore staršev in drugih zainteresiranih strani bi bilo proces uvajanja inovacij v razredu zelo težko doseči,“ je dejala Anita. Pomembna pa sta tudi podpora in zaupanje vodstva šole. „Tisti, ki so vključeni v vodenje šole, morajo dodeliti čas, sredstva in energijo za podporo učiteljem pri preizkušanju novih pristopov. Za doseganje pozitivnih rezultatov in sodelovanja v šoli je ključnega pomena sodelovalno vodenje. S podporo in zaupanjem vodstva šole se krepijo odnosi v šolski skupnosti. To posledično vodi do izgradnje trdne kolektivne zmogljivosti in spoštljivega okolja. Skozi sodelovalne prakse eTwinning se lahko šole in skupnosti skupaj

učijo, izboljšujejo in širijo dejavnosti učnega načrta. Inovacije v projektih eTwinning vodijo do izkustvenih učnih izkušenj, ki neposredno vplivajo na učenje učencev,“ je zaključila Anita.

3.4 Karlbergs Skola, Stockholm, Švedska

Nataša Kolarević je defektologinja in pomočnica ravnatelja, ki je več let delala v šoli Karlbergs Skola, ki se nahaja v središču Stockholma. Šola je obiskovalo približno 330–400 učencev in bila je pod pristojnostjo mestne občine Stockholm. V intervjuju je Nataša omenila, da se, kljub združitvi šole Karlbergs Skola z drugo šolo, vsi podatki, ki jih je navedla, nanašajo izključno na šolo Karlbergs Skola. Nataša je postala članica eTwinninga pred 13 leti, ko je delala kot učiteljica na drugi osnovni šoli, za eTwinning pa je prvič izvedela leta 2010, ko je poučevala na srednji šoli. Sprva se ni zavedala prednosti prijave za nacionalni znak kakovosti, a je uživala v organizaciji projektov. Po tem ko se je udeležila ene od evropskih letnih konferenc in je bolje spoznala eTwinning, pa se je začela prijavljati za znake kakovosti in postala je ambasadorka eTwinninga.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

Nataša meni, da biti inovativen pomeni razmišljati o tem, katero znanje morajo učenci pridobiti, in poiskati načine, kako ga uporabiti, ne da bi se zanašali na tradicionalne metode poučevanja, kot so knjige, delovni listi in branje učbenikov. Inovativnost vključuje razmišljanje izven okvirov in iskanje novih načinov za vključevanje učencev. Meni, da je večmodalno učenje inovativna metoda, saj ponuja učencem, zlasti tistim, ki se učijo jezikov, beguncem ali migrantom, priložnost, da se izrazijo in pokažejo svoje učne sposobnosti na načine, ki ne vključujejo le pisanja. Kot je povedala, pri uporabi tradicionalne metode preverjanja znanja od otrok pričakujejo, da napišejo svoje odgovore, medtem ko so pri uporabi večmodalnih orodij na voljo tudi drugi načini za izkazovanje razumevanja. Učenci lahko uporabljajo digitalna orodja za ustvarjanje večmodalnih učnih okolij, ki jih motivirajo za učenje vseh predmetov. Tudi če jezika ne govorijo tekoče, se lahko učijo in sodelujejo s kombinacijo čutil (vida, sluha, kinestetike).

Kot učiteljica in ravnateljica šole Nataša meni, da je eTwinning varen prostor, ki popolnoma ustreza njenim potrebam. Na Švedskem, kjer je varnost na spletu ena glavnih skrbi v šolah, velja, da eTwinning zagotavlja varno okolje za vključevanje učencev v mednarodno sodelovanje z drugimi učenci, učitelji in šolami.

Nataša je dejala, da so „učenci bolj motivirani za snemanje filma, če vedo, da si ga bodo ogledali njihovi vrstniki s Portugalske ali iz Španije.“ Opazila je tudi izboljšanje akademskih rezultatov pri svojih učencih, stopnja dokončanja dejavnosti, ki jih uvaja, pa je višja.

Eden njenih najuspešnejših projektov eTwinning se je imenoval „Christmas Connections through Art“, v katerem so sodelovali partnerji iz 11 držav. Projekt je otrokom, starim od 6 do 7 let, dal priložnost za ustvarjanje umetnin po navdihu umetnikov iz partnerskih držav. Vsak razred je predstavil umetnika in nato so na podlagi del tega umetnika vsi razredi izdelali božične voščilnice. Učenci so imeli priložnost sodelovati pri projektu med poukom glasbe in med obšolskimi dejavnostmi. Projekt je učencem pomagal izboljšati njihove umetniške spretnosti in spodbudil

njihovo radovednost do drugih jezikov, kar je povečalo motivacijo med vsemi učenci ne glede na to, ali je švedščina njihov drugi jezik in ali imajo posebne potrebe.

Nataša pri svojih projektih rada uporablja različna digitalna orodja in meni, da bi moral eTwinning ponuditi več orodij za podporo njihovem delu. Prepričana je, da je iskanje novih digitalnih orodij, ki lahko podprejo pedagoške cilje njenih projektov, inovativna praksa. Včasih s projekti eTwinning svojim učencem celo predstavi nekatera digitalna orodja, kot so iMovie/Clips in kode QR. Dejala je: „Pred začetkom projekta izberemo digitalna orodja, ki so v skladu z našimi cilji, in jih vključimo v naš načrt. Člani osebja imajo možnost preizkusiti ta orodja na delavnicah, ki potekajo med šolskimi sestanki, s čimer zagotovimo, da so vsi pripravljeni na učinkovito uporabo teh orodij.“

Pri projektu „Boat game“ so Nataša in njeni sodelavci sodelovali s partnerji s Finske in Islandije. Projekt je bil izziv STEM – ustvariti so morali čoln, ki lahko pluje 300–350 metrov. Čeprav so bili učenci

s Švedske precej mlajši od svojih partnerjev, so z veseljem ustvarjali čolne iz trajnostnih materialov in jih preizkusili v bližnjem jezeru. Učenci so trdo delali pri izbiri materiala, eksperimentiranju z gravitacijo in izvajanju testov, da bi zagotovili, da se njihov čoln ne bo potopil, nato pa so organizirali tekmo. Na spletnem srečanju so z Natašino pomočjo svojim vrstnikom razložili, kako so izvedli vse korake za izdelavo svojih čolnov. Nataša verjame, da je sodelovanje s starejšimi učenci lahko resnično koristno za mlajše.

Nataša je izpostavila dejstvo, da so projekti eTwinning učencem Karlbergs Skole omogočili sodelovanje z vrstniki iz različnih držav, zaradi česar so spoznali, da imajo kljub kulturnim razlikam skupne interese in podobnosti. Poudarila je tudi pomen mednarodnih projektov v boju proti rasizmu, pristranskosti in ksenofobiji. Poleg tega ti projekti pripomorejo k razvoju ključnih veščin in kompetenc njenih učencev, kot so ustvarjalnost, znanje tujih jezikov, digitalna pismenost in sodelovanje.

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

Nataša je delila svojo izkušnjo o tem, kako so na njeni šoli pristopili k izvajanju projektov eTwinning. Za razliko od mnogih drugih šol, kjer se en sam učitelj vključi v eTwinning in nato postopoma vključuje več kolegov, je Natašina šola ubrala pristop od zgoraj navzdol. Ravnateljica si je prizadevala

za nadaljnjo internacionalizacijo šole. Pred približno 7 leti je Nataši dejala: „Nekaj želim spremeniti, to šolo želim umestiti na zemljevid sveta, da ne bo le majhna pikica v naši državi.“ Zato je organizirala konferenco/usposabljanje za osebje, da so se seznanili z orodji platforme eTwinning. Učitelji so dobili priložnost, da se učijo iz dobrih praks, od njih pa se je pričakovalo, da bodo sami vodili projekt s pomočjo nasvetov in podpore izkušenejših kolegov in Nataše kot ambasadorke eTwinning.

Nataša je poudarila: „Začetnikom morate povedati, naj bo njihovo delo preprosto – to je čarobna beseda, ki jim bo pomagala stopiti na novo pot.“ Mnogi učitelji oklevajo pri sprejemanju novih digitalnih orodij ali praks. Včasih jih skrbi, da bodo s tem, ko bodo učenci postali spretnejši z digitalnimi orodji, izgubili svojo moč poučevanja. Poudarila je: „Težko je priti iz cone udobja, spremeniti nekaj, kar ste uporabljali zadnjih 20 let, in razumeti prednosti te spremembe. Vsaka sprememba zahteva svoj čas.“

V Natašini šoli so starši obveščeni o dejavnostih svojih otrok v razredu, vendar niso neposredno vključeni v projekte eTwinning. Po Natašinih besedah se šole na Švedskem izogibajo primerjavam med učenci, da preprečijo vsakršen občutek sramu ali neprimernosti, ki bi ga nekateri otroci lahko občutili, ko imajo drugi več sredstev ali prednosti. Nataša meni, da je pomembno, da so starši seznanjeni z dejavnostmi svojih

otrok in jih podpirajo pri učenju, če je le mogoče. S spodbujanjem preglednosti in komunikacije med učitelji, učenci in starši lahko šole pomagajo ustvariti pozitivno in spodbudno učno okolje za vse učence.

V šoli se veliko učencev udeležuje obšolskih dejavnosti, ki jih izvajajo nepedagoški delavci v šoli. Osebje se vključuje tudi v projekte eTwinning, kar daje učencem možnost, da po pouku nadaljujejo z nalogami, povezanimi z njihovimi projekti. Po Natašinih besedah ta proces ustvarja nemoteno povezavo med rednim poukom in obšolskimi dejavnostmi. Da bi nepedagoško osebje opolnomočili za sodelovanje pri projektnem delu, so jim na šoli omogočili usposabljanje o mobilnosti Erasmus+.

Nataša je pojasnila, da so vsi učitelji, ki sodelujejo v projektih eTwinning, postali bolj ekstrovertirani in odprti ter da lažje eksperimentirajo z novimi metodami

poučevanja ter se ne zanašajo zgolj na že obstoječe tradicionalne metode. Sprva so nekateri učitelji oklevali glede odstopanja od učnega načrta, saj so se bali, da bi to negativno vplivalo na izobraževanje njihovih učencev. Ko pa so začeli v pouk vključevati projektne dejavnosti, so hitro spoznali prednosti združevanja obeh metod. Ne samo da je učenje za učence postalo bolj zanimivo in zabavno, pomagalo je tudi okrepiti ključne koncepte in spretnosti na praktičen način. Posledično so učitelji postali bolj samozavestni glede svoje sposobnosti ustvarjanja smiselnih in učinkovitih učnih načrtov, ki so vključevali vsebino iz učnega načrta kot tudi projektno delo. V zvezi s tem je dejala: „Mednarodni projekti so postali ključni del razvojnega načrta naše šole, pri čemer smo vsako leto določili različne kazalnike, kot je število dokončanih projektov in število pridobljenih nacionalnih znakov kakovosti. Tudi naši učenci imajo pomembno vlogo pri internacionalizaciji naše šole, saj delujejo kot ambasadorji in pozivajo svoje učitelje k sodelovanju v projektih eTwinning in Erasmus+.“ Nadalje je komentirala: „Bistveno je razumeti, da se mora šola nenehno razvijati in prilagajati družbi. Življenjske spretnosti in razvoj kompetenc so pomembnejši kot kdaj koli prej in vodstvo šole, ki nudi potrebno podporo, je največje bogastvo, ki ga lahko ima šola.“

3.5 Colegiul Național Petru Rareș, Beclean, Romunija

Emese Cîmpean je učiteljica romunskega jezika in zadnjih 9 let dela kot podravnateljica na svoji šoli. Šola, kjer dela in ki se nahaja v severozahodni regiji Romunije ter jo obiskuje 919 učencev, je leta 2018 pridobila naziv šola eTwinning. Šola se nahaja v majhnem mestu in večina učencev prihaja s podeželja. Vsak dan se v šolo vozijo z avtobusom ali pa prebivajo v internatu. Emese je že nekaj let tudi ambasadorka eTwinninga in sodeluje pri projektih Erasmus+.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

Emese je poudarila, da je projektno učenje, ki je postalo del njene pedagoške poti leta 2009, ko se je pridružila eTwinningu, popolnoma spremenilo njeno poklicno pot. Poudarila je tudi pomembnost uporabe ustreznih aplikacij in orodij Web 2.0 za izboljšanje učenja učencev in razvoj njihovih življenjskih spretnosti. Med pandemijo je Emese uporabljala platformo eTwinning za izvajanje svojih rednih ur s svojimi učenci, kar jim je omogočilo, da so ostali povezani in da so opravili delo na platformi, ki jo že poznajo.

Emese svoje učence vključuje v načrtovanje vsakega projekta in jih spodbuja, da prevzamejo aktivno vlogo pri odločanju o različnih dejavnostih, ki jih bodo morali

izvesti. V enem projektu so njeni učenci izdelali lastne učne načrte in postali učitelji drugih učencev. To je bila edinstvena priložnost za srednješolce, da na učenje pogledajo na drugačen način in se bolj vključijo v razredne dejavnosti.

V okviru projekta z naslovom „The Green Behavior Code“ so njeni učenci v letu 2020/2021 sodelovali s partnerji iz Italije, Španije in Tunizije. Pri nekaterih dejavnostih so učenci uporabljali Scratch, tj. orodje IKT, ki ga Emese takrat ni poznala. Nekateri učenci pa so orodje že obvladali in tako so postali strokovnjaki za nudenje podpore in vodenje dejavnosti. Emese je zaupala svojim učencem in jim omogočila, da so prevzeli vodilno vlogo, kar jih je opolnomočilo, da so prevzeli odgovornost nad učnim procesom.

Emese je izpostavila pomemben vidik poučevanja in učenja, in sicer, da je v redu, če učitelji priznajo, da ne vedo vsega. Pravzaprav lahko učitelji s priznavanjem lastnih omejitev ustvarijo okolje, v katerem se učenci počutijo bolj odgovorne in opolnomočene, da prevzamejo vodstvo pri lastnem učenju. To zaupanje v zmožnosti

učencev lahko privede do povečane angažiranosti celo med najbolj sramežljivimi učenci. Emese je v preteklih letih opazila, da prek sodelovanja v projektih eTwinning tudi sramežljivi učenci, ki sicer ne sodelujejo aktivno pri pouku, postanejo bolj angažirani, delajo v skupinah in sklepajo prijateljstva. Meni, da učitelji svojim učencem ne bi smeli vsiljevati tem projekta, ampak bi jih morali vključiti v proces načrtovanja. Ta pristop omogoča učencem, da aktivno sodelujejo pri učenju, in spodbudi občutek odgovornosti za lasten uspeh.

V projektu „Eco-Herit@ge Matters“, ki so ga izvajali s partnerji iz Grčije, Hrvaške, Italije in Portugalske od leta 2019 do 2021, so bile številne dejavnosti organizirane v okviru eko klubov v občolskem programu učencev. Zaradi pandemije so bile vse dejavnosti v živo predstavljene na splet. Kot je kasneje opisala Emese, se je projekt osredotočal na ekologijo in kulturo, številne dejavnosti pa so privedle do vključevanja celotne šole. Leta 2020/2021 so Emese in njeni učenci skupaj z nemškimi partnerji sodelovali v projektu „#DigitalEU – we'll do!“, ki se je osredotočal na lažne novice in digitalno pismenost. S sodelovanjem v mešanih ekipah so učenci pridobili razumevanje o tem, kakšne so nevarnosti lažnih novic, ter svoje znanje uporabili za ustvarjanje kampanj za spodbujanje digitalne pismenosti. Kot je pojasnila Emese, sodelovanje v projektih eTwinning učencem pomaga razviti pomembne kompetence in

spretnosti, ki jim bodo v prihodnosti prišle še kako prav. Nekdanji učenci se pogosto vrnejo in poročajo o tem, kako so s sodelovanjem v eTwinningu pridobili številne spretnosti, med njimi nekaj ključnih, kot so sodelovanje, timsko delo, ustvarjalnost in kritično mišljenje.

Emese je navedla primer in dodala: „Pixton smo uporabljali kot del projektov eTwinning, zlasti v projektu „#DigitalEU – we’ll do!“. Z uporabo smo nadaljevali tudi po zaključku projekta in opazila sem, da so bili učenci bolj angažirani. Uživali so v pripravi domačih in razrednih nalog ter bili bolj produktivni in ustvarjalni med delom na Pixtonu. Tudi sama sem jim lažje pomagala in jih usmerjala, ker so vse risanke, ki so jih ustvarili, ostale del razreda Pixton in sem jim lahko popravljala slovnične napake. V okviru projekta Eco-Herit@ge Matters (2.0) smo ustvarili skupni film, v katerem so učenci postali scenaristi, grafični oblikovalci, prevajalci, režiserji, montažerji itd. S sodelovanjem na državnih in mednarodnih tekmovanjih ali razstavah projektov so se naučili ustvariti kratek film iz nič in ga celo

distribuirati. Ko smo se nadalje osredotočili na naravo in ekologijo, so se učenci naučili raziskovati, dokumentirati in ustvarjati eko vodnike. Vse te naloge so zahtevale sodelovanje in raziskave.“

Emese meni, da so učni načrt in učbeniki zastareli in da morajo učitelji uporabiti svojo ustvarjalnost, da naredijo pouk privlačnejši. Čeprav morajo učenci opravljati izpite ob koncu leta, lahko učitelji še vedno sledijo učnemu načrtu in hkrati vključujejo projektno učenje. Nekateri starši lahko morda mislijo, da so s tem njihovi otroci oropani izkušnje tradicionalnega učenja, vendar igrajo pomembno vlogo pri napredku projektov otrok in so vabljeni k sodelovanju v procesu izvajanja njihovih projektov eTwinning. Učenci lahko na primer intervjuvajo svoje starše ali jih en dan opazujejo pri delu, da spoznajo različne poklice, kot je delo policista ali knjižničarja.

Emese je povedala, da kljub koristim obstajajo izzivi, ki jih je treba premagati, pri čemer so najbolj pereče finančne omejitve. Pojasnila je, da veliko oviro za šolo predstavlja pridobitev potrebne tehnološke opreme. Kljub temu verjame, da so orodja le sredstvo za doseg cilja in da so inovativne prakse, ki spodbujajo učenje in razvoj kompetenc, tisto, kar je resnično pomembno.

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

Emese je poudarila, da v Romuniji učitelji običajno delajo samostojno in ne sodelujejo drug z drugim. Vendar pa je sodelovanje v projektih eTwinning spremenilo šolsko kulturo in učiteljem ter učencem omogočilo učinkovito timsko delo. Emese je poudarila, da je ta pristop sodelovanja zelo koristen za vse vpletene.

Izpostavila je tudi pomen podpore ravnatelja pri spodbujanju uspešnega evropskega sodelovanja in uvedbi eTwinninga v šoli. Da bi to dosegli, mora vodstvo razumeti pomen sodelovanja in koristi, ki jih lahko prinese šolski skupnosti. Emese je prevzela pobudo in povabila ravnatelja šole, da se ji pridruži na videokonferencah s partnerji in se udeleži nacionalne konference eTwinning, kjer se je srečal z drugimi ravnatelji in učitelji, ki so že integrirali eTwinning v svoje prakse poučevanja, in spoznal prednosti, ki jih ponuja.

Emese je izpostavila tudi pomen komunikacije in sodelovanja med sodelavci pri doseganju uspeha s projektnim delom. Verjame, da lahko razprava o dejavnostih in izmenjava rezultatov s sodelavci in vodstvenim kadrom povečata učinek opravljenega dela. Delila je primer sodelovanja petih kolegov, ki so prejeli nacionalno nagrado eTwinning, s čimer je pokazala, kako lahko sodelovanje prinese več koristi in širšo prepoznavnost, kar

je posledično nagrada za celotno opravljeno delo.

Šola je pripravila šolski načrt do leta 2027, v katerem želijo izboljšati digitalne kompetence tako učencev kot učiteljev. Da bi jim pomagali pri razmisleku o tem, kako lahko digitalne tehnologije uporabijo za podporo učenju, so uporabili orodje SELFIE za šole. Poleg tega si prizadevajo ustvariti okoljsko trajnostno šolsko skupnost, ki spodbuja dobre prakse in ki ima potencial, da spodbudi spremembo perspektiv in navad v zvezi s trajnostjo in njenim vplivom na našo prihodnost. Ta odločitev je bila sprejeta po njihovem sodelovanju v projektu eTwinning „Eco-Heritage Matters“.

Dejavnosti, ki so bile uvedene v okviru eko kluba, so zdaj postale del standardne prakse šole. Pravzaprav se je šola po končanem projektu prijavila v program Ekošola in sedaj izvaja mesečne obšolske dejavnosti. Lotili so se tudi novega projekta eTwinning (Eco-Heritage Matters 2.0) in v svoj šolski načrt za obdobje 2022–2027 vključili zelene cilje.

Šolska ekipa programa Šola ambasadorica Evropskega parlamenta (EPAS) se je lotila teme medijske pismenosti in dezinformacij, pri čemer so izpostavili njihov pomemben vpliv in potrebo po nenehnem obravnavanju tega problema za namene ozaveščanja in spodbujanja odgovornega spletnega vedenja med učenci. Emese je omenila, da je njena šola po sodelovanju

v eTwinningu začela izvajati več praks. Te prakse vključujejo večjo ozaveščenost o spletni podobi učencev, ne le v smislu podpisanih dogovorov, ampak tudi glede odgovornega pošiljanja sporočil in spletnega vedenja ter odgovornejše uporabe interneta in kampanj za mlajše učence.

„Še posebej smo ponosni na to, da se skupine za sodelovanje širijo po šoli, saj se več učiteljev pridružuje eTwinningu in prevzema vodilne vloge za usmerjanje in mentoriranje učencev. Kot ekipa bolj sodelujemo tudi znotraj razredov in vse to je neposredna posledica izjemnega duha eTwinninga, ki smo ga izkusili skozi naše projekte,“ je še dodala.

Kljub pomanjkanju tehnoloških virov je šola postala bolj navzven usmerjena in zdaj sodeluje s strokovnjaki in drugimi organizacijami. Kot edina šola

eTwinning na tem območju velja za vzorčno šolo in svoje dejavnosti deli z drugimi šolami v regiji. Šola že nekaj let gosti vsakoletni simpozij, kjer organizirajo delavnice za učitelje iz tega območja. V zadnjih letih je šolski simpozij pridobil veliko pozornosti in vedno več učiteljev iz vse države sodeluje in deli svoje uspešne prakse eTwinning.

V Romuniji ministrstvo za šolstvo v sklopu pobude z naslovom „Evropska šola“ podeljuje priznanja šolam, ki blestijo v kakovostnih dejavnostih na evropski ravni. Šola, kjer dela Emese, je ta naziv prejela zaradi svojih uspešnih projektov in dejavnosti eTwinning v zadnjih nekaj letih. Nagrada je bila denarna, porabili pa so jo za nakup fiksne projektorja, ki ga lahko uporabljajo vsi razredi. To priznanje je bilo za vodstvo šole, učitelje in učence potrditev, da je bil projekt vreden časa in truda, ki so ga vložili.

Na njeni šoli se vsi počutijo kot del skupnosti, ki se nenehno širi in razvija. Spodbujajo kulturo sodelovanja in delujejo kot povezana ekipa. Vizija Emese je „šola, ki deluje kot eTwinning, ki je več kot le platforma. eTwinning predstavlja pedagoško metodologijo, koncept in, kar je najpomembnejše, aktivno in podporno skupnost.“

3.6 Collège et Lycée Pierre de Coubertin, Font Romeu, Francija

Anca-Aura Couasnon je zadnjih 13 let poučevala angleščino in francoščino kot tuji jezik na šoli Collège et Lycée Pierre de Coubertin. Članica eTwinninga je postala po tem, ko se je udeležila usposabljanja v živo, kjer je spoznala partnerje iz drugih držav in se odločila sodelovati pri svojem prvem projektu. Šola, na kateri poučuje, je nižja srednješolska ustanova z oddelkom za poklicno izobraževanje. Je športna šola za vrhunske športnike, sprejema pa tudi redne učence iz lokalnega okolja. Šola se nahaja na podeželju v južni Franciji na nadmorski višini 1 800 metrov v vzhodnih Pirenejih in le 15 kilometrov od španske meje.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

Anca je poudarila, da inovacije ne zahtevajo vedno revolucionarnih dejanj, ampak lahko nastanejo iz majhnih korakov, ki zbudijo radovednost in zanimanje učencev. Izpostavila je, kako pomembno je, da preizkušamo različne pristope in tako ugotovimo, kaj je uspešno in učinkovito. Po udeležbi na tečaju usposabljanja eTwinning v živo se je vrnila v svojo šolo in svoje novo pridobljeno znanje delila s svojimi sodelavci. Deljenje pridobljenega znanja je bilo inovativno, saj so s tem na šoli uvedli novo pobudo

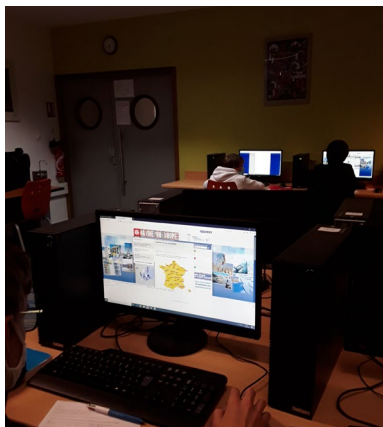
in med njenimi sodelavci vzbudili zanimanje za sodelovanje.

Anca je sodelovala pri številnih projektih in prizadeva si združiti eTwinning z Erasmus+, s končnim ciljem organiziranja dejavnosti in srečanj v živo s svojimi partnerji. Vendar pa je poudarila, da lahko predstavljanje eTwinninga partnerjem, pomoč pri uporabi različnih orodij in organiziranje skupnih dejavnosti predstavljajo izziv. Veliko učiteljev namreč ni vajenih dejanskega sodelovanja in je potreben čas, da se pokaže dodana vrednost in da se začne z izvajanjem sodelovalnih namesto vzporednih dejavnosti.

Anca je opisala, kako je njena šola v šolskem letu 2020/2021 prek programa Erasmus+ sodelovala s partnersko šolo na Siciliji v Italiji. Zaradi pandemije potovanja niso bila mogoča, zato so se odločili začeti projekt eTwinning z naslovom „Motivation“. Projekt je bil namenjen najbolj ranljivim učencem šole, saj je bila tema projekta Erasmus zgodnja opustitev šolanja in pomanjkanje motivacije med učenci. Anca in njena sodelavka Anne, učiteljica angleščine, sta sodelovali pri izbiri dveh razredov 14 do 15 let starih učencev, ki jim je primanjkovalo motivacije in zanimanja za šolsko delo. Učenci so imeli tudi nizko samozavest, zlasti pri angleščini. Zato sta Anca in Anne usmerili svoja prizadevanja v to, da sta izzvali dožemanje samih sebe pri učencih, jih spodbujali, da delajo na svojih čustvih in se naučijo obvladovati negativna čustva, kot so malodušje, sram in strah. Projekt je

bil uspešen in njihovo sodelovanje jih je pripeljalo do vključitve v program Šola ambasadorka Evropskega parlamenta, kar je vodstvo šole zelo cenilo.

Kot pravi Anca, lahko sodelovanje v projektih eTwinning pozitivno vpliva na samozavest učencev, njihovo odprtost in sposobnost reševanja problemov. Poleg tega lahko ti projekti naredijo učenje bolj prijetno, kar vodi k večji angažiranosti. Vendar pa mora učitelj že na začetku vložiti veliko truda, da prepriča učence, da sodelujejo v teh projektih. Anca je poudarila, da nekateri učenci blestijo pri angleščini ali digitalnih orodjih, drugi pa imajo težave. Posledično mora biti med dejavnostmi v bližini, da pomaga tistim, ki potrebujejo dodatno podporo. Poudarila je, da je timsko delo učinkovitejše, saj se učenci naučijo sodelovati in se podpirati za doseg skupnega cilja. Poudarila je: „Navsezadnje je videti nasmeh na njihovih obrazih, ko uspešno opravijo nalogo, največja nagrada za učitelja.“

Anca učence spodbuja, da k projektom, pri katerih sodelujejo, prispevajo svoje ideje, ona pa z njimi sodeluje pri iskanju najboljših orodij za doseganje njihovih ciljev. Včasih učenci postanejo učitelji in Anci pokažejo, kako uporabljati različna orodja, na primer programsko opremo za urejanje videov. Eden od primerov njihovega uspešnega sodelovanja je projekt eTwinning „European Teen Scene“ (2020–2021), v katerem so učenci iz več držav, vključno z Dansko, Nemčijo, Španijo, Francijo, Italijo in Finsko, sodelovali v večnacionalnih skupinah in ustvarjali članke o svojih interesih ter hobijih. Učenci so razvili edinstveno idejo o oblikovanju posebnih nagrad, imenovanih Teen Scene Awards, ki so bile podeljene za različne kategorije, kot so šport, zabava, znanost in aktivizem. Učenci so z raziskovanjem širili svoja obzorja in razvili zanimanje za različna področja.

Med pripravi na glasovanje so razprave v razredu prispevale k izboljšanju njihovih veščin ustnega izražanja, vključno z utemeljevanjem, prepričevanjem in izražanjem lastnega mnenja. Podelitev priznanj za pridobitev nacionalnega in evropskega znaka kakovosti je potekala v šoli in je imela za učence poseben pomen, saj je okrepila njihovo zavezanost mednarodnim projektom in sodelovanju, je pojasnila Anca. V projektu Erasmus+ eTwinning „You are the world, choose to make a difference“ so bili učenci ambasadorji, njihova odgovornost pa je bila, da po vsaki mobilnosti

organizirajo dogodke in vključijo svoje vrstnike v projektne dejavnosti na temo ekologije in vključevanja. Anca meni, da je treba učence opolnomočiti in spodbujati, da prevzamejo vodstvene vloge, kar se lahko zgodi le, če jim učitelji zaupajo in jim dajo priložnosti za to.

Anca je kot ambasadorica eTwinninga v zadnjih nekaj letih ocenjevala tudi projekte za pridobitev nacionalnega znaka kakovosti. Prek pridobljenih izkušenj je spoznala, da je najpomembnejši vidik vodenja projekta to, v kolikšni meri so učenci vključeni v svoje učenje in kako lahko učitelji dosežejo svoje pedagoške cilje na najbolj učinkovit način. Čeprav se je sprva močno osredotočala na digitalna orodja, je Anca skozi delo na več projektih ugotovila, da orodja sama po sebi niso tako pomembna kot pomoč učencem pri aktivnem učenju. Orodja se lahko spreminjajo iz leta v leto, mi pa moramo ostati osredotočeni na spodbujanje angažiranega in aktivnega učnega okolja za učence.

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

Ko je Anca eTwinning predstavila na svoji šoli in po tem, ko je bilo priča prednostim, ki jih prinašata eTwinning in program Erasmus+, kot je povečana prepoznavnost šole, se je vodstvo postopoma vključilo in podprlo pobudo. Anca verjame, da je inovativnost nalezljiva in da se začne z iskro, ki lahko zaneti nove ideje in odpre nove perspektive. Njena šola je začela z enim projektom eTwinning in napredovala do projekta Erasmus+ za učitelje, čemur je sledil projekt Erasmus+ za učence.

Poudarila je pomen strokovnega razvoja, zlasti za šole na podežlju ali oddaljenih območjih, saj ponuja priložnost za povezovanje z drugimi in ustvarjanje evropske strokovne mreže. Projekt Erasmus+ za učitelje z naslovom „From Creative Teaching to Creative Thinking“ je potekal od leta 2020 do 2022. Po usposabljanju so učitelji najbolj zanimive in inovativne dejavnosti prenesli v svoje vsakodnevno poučevanje. Organizirali so srečanja za deljenje pridobljenega znanja, kjer so sodelovali učitelji z različnih področij, ki so izkoristili priložnost, da se učijo drug od drugega.

Na Ancini šoli so precej aktivni in odprti za skupnost ter sodelujejo z avtorji, umetniki in lokalnimi oblastmi. Učitelji francoskega jezika vabijo igralce in režiserje, da učence naučijo pripraviti kratke videoposnetke za njihove projekte. Anca je v njihovem projektu

Erasmus+ povabila predstavnike mestne hiše in zavoda za turizem, ki so spregovorili o trenutnih izzivih, s katerimi se srečujejo na svojem področju. Anca je povedala, da so bili na njeni šoli že prej odprti za skupnost, vendar je po vključitvi v eTwinning ta praksa postala bolj strukturirana in formalizirana, saj je zdaj integrirana v njihove projektne dejavnosti.

Poleg tega so starši redno obveščeni o projektnem delu svojih otrok in so na splošno zadovoljni s spretnostmi in kompetencami, ki jih otroci pridobijo. Vendar pa so nekateri zaskrbljeni glede otrokovega dostopa do potrebne digitalne opreme ali pa so skeptični glede spletnega sodelovanja z drugimi učitelji in učenci iz različnih držav. V teh primerih jih Anca prepriča o varnem okolju eTwinninga. Čeprav starši še niso aktivno sodelovali pri nobenem projektu, so navdušeni nad tem, da bodo lahko aktivno sodelovali pri njihovem trenutnem projektu Erasmus+ eTwinning.

Anca je omenila, da se poleg koristi srečujejo tudi z nekaterimi izzivi. Največji izziv, s katerim se soočajo,

je čas, potreben za izvajanje inovativnih dejavnosti. Nekaterim njenim kolegom se je to zdelo zamudno in niso bili prepričani, ali bi naslednje leto nadaljevali z delom na novem projektu ali ne. Da bi rešili to težavo, so zasnovali rešitev tako, da so strukturirali svojo ekipo in dodelili posebne vloge vsakemu vključenemu učitelju ali osebju. Poleg tega so se naučili zanašati na motivirane učence, ki imajo običajno odlične ideje in so veščti novih tehnologij, kar jim pomaga premagati nekatere izzive, s katerimi se soočajo.

Anca skuša podpirati svoje kolege ter verjame, da bi lahko strukturiran šolski načrt z jasno opredeljenimi cilji, koraki in dejavnostmi za prihodnja leta marsikaj spremenil. Na njeni šoli so naredili prvi korak tako, da so pripravili načrt, čeprav nekoliko nejasen, in še vedno bi lahko kaj izboljšali. V zvezi s tem je dejala: „Kot šola eTwinning se moramo še naprej izboljševati ... poslanstvo šole eTwinning navaja, da smo inovativne učeče se organizacije.“

Anca je še poudarila, da so za ohranjanje inovativnih praks nujni redno kakovostno usposabljanje in nasveti za prihranek časa za učitelje. Poleg tega meni, da mora šola dobiti večjo prepoznavnost za vse delo, ki ga opravlja na lokalni in državni ravni. Na primer, vzpostaviti bi morali namensko stran na spletnem mestu „inspection académique“ (regionalni pedagoški organi), ki bi prikazovala vse šole eTwinning in njihovo strokovno znanje, kar bi

lahko prispevalo k ozaveščanju in priznanju njihovih prizadevanj. Anca je poudarila, da uvajanje inovativnih praks ne sme biti enkratna pobuda, temveč stalen trend, ki zahteva stalno podporo in vlaganja.

3.7 İlhami Ertem Anadolu Lisesi, Edirne, Turčija

Sema Karakuş zadnjih 24 let poučuje angleščino kot tuji jezik. Višja srednja šola, kjer dela, se nahaja na meji med Bolgarijo in Grčijo, 2 uri vožnje od Istanbula. Šola je dobro opremljena, obiskujejo pa jo dijaki, stari od 15 do 18 let.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

Po besedah Seme lahko z uvedbo več tehnologije v razredu ustvarimo kombinirano učno okolje, v katerem učenci izkusijo tehnologijo, kot bi jo v resničnem svetu. Glede na hitro spreminjajočo se naravo današnjega delovnega mesta je skoraj nemogoče predvideti ali slediti hitrosti sprememb. Zato je morda bolj kot kdaj koli prej pomembno razviti sposobnost prilagajanja in razvoja. V mnogih panogah so inovacije katalizatorji sprememb in vedno obstajajo priložnosti za izboljšave. Inovacije v izobraževanju lahko pomagajo učence pripraviti na dinamično delovno okolje, saj jim nudijo priložnosti za razvoj spretnosti, kot so ustvarjalnost, prilagodljivost in odpornost. Sema je nadalje poudarila: „V svoji učilnici sem osebno izkusila pomembno

preobrazbo svojega poučevanja, odkar sem začela izvajati prakse eTwinning. Pred tem nisem bila ravno vešča digitalnih orodij. Po izvedbi projekta eTwinning pa smo z učenci znatno izboljšali svoje digitalne veščine. To pa je nato še bolj motiviralo moje učence, ki so večji uporabe tehnologije.“

V času pandemije leta 2020 je s svojimi učenci sodelovala pri projektu eTwinning z naslovom „Let’s Play Together“. Tema tega projekta je bila igrifikacija in učenje z uporabo iger z udeleženci iz Bolgarije, Hrvaške, Italije, Litve, Poljske, Portugalske, Romunije in Ukrajine. V okviru tega projekta so izdelali dve mobilni aplikaciji za naprave Android. Prva aplikacija, imenovana „World of Game“, je bila razvita z orodjem Kodular.io. Ko se aplikacija odpre, so uporabniki usmerjeni na spletno mesto projekta. Druga aplikacija, „Let’s Play Together“, je bolj zapletena in je bila ustvarjena z aplikacijo App Inventor. Ta aplikacija vsebuje učne ure, teme in različne digitalne igre za vsak predmet. Uporabniki lahko preprosto prenesejo to aplikacijo na svoje mobilne telefone in jo uporabljajo kjer koli.

Za začetek je Sema omenila, da lahko inovativne prakse ustvarijo bolj zanimivo razredno okolje. Medtem ko nekateri na tehnologijo morda gledajo kot na motilec, Sema verjame, da lahko dejansko pomaga spodbuditi aktivno sodelovanje v razredu. Vključevanje naprav, kot so računalniki, tablični računalniki ali mobilni telefoni, v učne ure, lahko pomaga spremeniti tradicionalno

dolgočasne teme v interaktivne in zabavne dejavnosti.

Poleg tega lahko inovativne prakse ustrezajo različnim učnim stilom, je dodala. „Vsak učenec v moji učilnici je edinstven in včasih je lahko prilagajanje učnega načrta na način, ki ustreza vsem, pravi izziv. Na srečo mi tehnologija v izobraževanju omogoča, da spremenim svoje učne ure in vključim zabavne igre, kot so namizne igre, igre s kartami in igre na prostem. V mojem projektu ‚Let’s Play Together‘ so učenci celo pripravljali svoja gradiva in igrali igre med urami angleščine. Ta projekt je bil tako uspešen, da smo ga prenesli v Erasmus+ in se celo udeležili tečaja igrifikacije na Finskem.“

Uporaba tehnologije v razredu tudi pripravi učence na prihodnost, je dejala. Uvajanje izobraževalne

tehnologije v mladosti lahko učencem pomaga pri izpolnjevanju prihodnjih digitalnih potreb. Poleg tega lahko tehnologija pomaga zgraditi močnejše odnose med učitelji in učenci. Sema je pojasnila: „V mojem projektu eTwinning z naslovom ‚My Goal‘ so na primer učenci ustvarili digitalne življenjepise in se naučili pripraviti ponudbe za zaposlitev. Predstavili so tudi poklice, ki jih želijo opravljati v prihodnosti. Zahvaljujoč temu projektu so učenci postali bolj samozavestni, v mojem projektu ‚Entrepreneurship can Reach Your Goal‘ pa so uporabili različna orodja Web 2.0 za raziskovanje podjetnikov ter svoje ugotovitve razredu predstavili na konferenci Zoom.“

Vendar pa lahko nekateri učenci le stežka pridobijo digitalne veščine in velik izziv jim predstavlja dejstvo, da morajo sami opraviti dejavnosti, ki temeljijo na tehnologiji, je pojasnila Sema. To je lahko posledica pomanjkanja predhodnih izkušenj ali dostopa do digitalnih naprav. Poleg tega imajo lahko nekateri učenci omejen čas za dodatne dejavnosti zaradi drugih obveznosti, kar lahko ovira njihovo sodelovanje pri projektih, ki temeljijo na uporabi tehnologije. Pri komuniciranju z učenci iz drugih držav so lahko nekateri učenci sramežljivi ali oklevajo pri komuniciranju, zlasti če niso prepričani v svoje znanje tujega jezika. Poleg tega nekateri učenci težko razumejo zahteve projekta ali navodila zaradi jezikovnih ovir ali slabšega znanja angleščine. V takih primerih sta lahko dodatna podpora in usmerjanje zelo v pomoč pri

zagotavljanju, da lahko vsi učenci v celoti sodelujejo in izkoristijo učne izkušnje, ki temeljijo na tehnologiji.

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

Sema je poudarila: „Ponosni smo, da smo prva šola eTwinning v našem mestu. Od začetka izvajanja projektov eTwinning sta se vizija in poslanstvo naše šole razvila. V družbenih dejavnostih in projektih smo postali uspešnejši in aktivnejši, s preoblikovanjem nekaterih projektov v Erasmus+ pa smo pridobili na ugledu. Raven kompetenc naših učencev se je izboljšala, zaradi česar so starši bolj pripravljeni vpisati svoje otroke v našo šolo. Kot šola smo prejeli številne medalje in darila ustanov za naše inovativne aplikacije. Zahvaljujoč eTwinningu smo prek pobude Move2Learn osvojili potovanje v Beograd. Poleg tega sem se s svojo novo mobilno aplikacijo, ki sem jo ponosno predstavila učiteljem na lokalni ravni in na nacionalni konferenci UEDFOR (National Transformation in Education Forum) v İzmirju, na državnem tekmovanju za učitelje

v inovativnem oblikovanju materialov uvrstila na drugo mesto.“

Sema je dodala, da ji je eTwinning pred petimi leti predstavil njen ravnatelj in ji razložil dodano vrednost projektnega učenja. Od takrat se je pridružilo več učiteljev, ki so začeli delati in sodelovati pri projektih. Številne dejavnosti iz svojih projektov so začeli izvajati v šoli. Šolsko spletno stran so z lastno aplikacijo preoblikovali v mobilno aplikacijo, ki se je izkazala za zelo koristno tako za učence kot starše. Aplikacijo digitalne igre so zagotovili vsem učencem, tudi učiteljem pripravnikom, in služila jim je kot učinkovito orodje za vadbo učnih ur. Aplikacija je enostavna za uporabo in prijetna, zato so učenci zelo uživali v uporabi. Poleg tega je Sema s svojimi učenci z uporabo aplikacij, kot sta Canva in Madmagz, ustvarila šolsko revijo in bilten, ki sta bila namenjena staršem in ostalim.

Vsako leto ob dnevu eTwinninga pripravijo razstavo v šoli in se pridružijo razstavi eTwinning v mestu. Šola je bila izbrana, ker je znana po svojih projektih eTwinning in tudi med pandemijo so njihovi razredi in učitelji eTwinning postali vodje za druge. To je bilo mogoče, saj so digitalna orodja že poznali in so svoje sodelavce usposobili za njihovo uporabo. V primerjavi z drugimi so imeli srečo. Sema je poudarila, da so njihovi učenci zahvaljujoč eTwinningu lahko komunicirali s svojimi vrstniki iz tujine z uporabo aplikacij, kot je Zoom, kar se je izkazalo

za učinkovitejše od tradicionalnih učnih ur. Tako so postali vzor drugim učiteljem in šolam.

Šola vsako leto za starše organizira razstave in „festivale Kermis“, tj. sejme, katerih cilj je običajno zbiranje denarja v dobrodelne namene. Ti dogodki spodbujajo starše, da ustvarijo izdelke za projekte eTwinning in izpolnijo digitalne ankete, ki jih pripravi šola. Včasih učenci celo intervjuvajo svoje starše, sorodnike in druge posameznike, ki opravljajo različne poklice. Šola med drugim starše vabi k izmenjavi informacij o njihovih poklicih. Šola je na primer v projektu „Healthy wealthy“ prek Zooma organizirala spletni seminar, kjer so intervjuvali slavnega nogometnega sodnika in k pogovoru povabili dietetika. Poleg tega je šola organizirala spletni seminar, na katerem so s kliničnim psihologom razpravljali o različnih vrstah ustrahovanja. Starše so povabili tudi na hobi tečaje v šoli, kjer so ustvarjali čudovite mojstrovine. Priredili so celo dobrodelne akcije, njihova dela pa so bila razstavljen v šoli.

Sema in drugo osebje na njeni šoli dajejo velik poudarek tehnologiji. Dejala je: „Tehnologija ima

potencial, da postane močno orodje za preoblikovanje učenja. Lahko okrepi odnose med učitelji in učenci, radikalno spremeni naše pristope k sodelovanju in učenju, odpravi vrzeli v pravičnosti in dostopnosti, ki so prisotne že vrsto let, ter prilagodi učne izkušnje tako, da bodo ustrezale potrebam vseh učencev. Naše šole morajo služiti kot inkubatorji za raziskovanje in inovacije. Izobraževalci morajo sodelovati s svojimi učenci, nenehno iskati nova znanja in pridobivati nove veščine. Vodje izobraževanja bi morali ustvariti vizijo za oblikovanje učnih izkušenj, ki ponujajo prava orodja in vire za uspeh vseh učencev.“

3.8 II Liceum Ogólnokształcące im. Króla Jana III Sobieskiego w Krakowie, Poljska

Justyna Grzegorzycza je učiteljica angleščine, ki dela z dijaki, starimi od 15 do 19 let, v šoli v Krakovu, tj. velikem mestu na Poljskem. Šola ima dolgo zgodovino in prihodnje šolsko leto bo praznovala 140-letnico obstoja. Obiskuje jo več kot 1 000 učencev, ki so visoko motivirani in se pripravljajo na zaključne izpite, ki jim bodo omogočili nadaljevanje izobraževanja.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

Justyna je inovacijo opisala na naslednji način: „Inovacija v moji praksi poučevanja vključuje uporabo novih tehnologij, vključevanje različnih stilov poučevanja in interdisciplinarnih pristopov ter nenehno ocenjevanje tradicionalnih struktur in vlog v razredu. Vključuje tudi raziskovanje novih načinov sodelovanja z mojimi učenci. Cilj inovacij v moji praksi poučevanja je razviti in izvajati nove pristope poučevanja, ki bolje pritegnejo in motivirajo učence, jim pomagajo pri razumevanju in obdelavi informacij ter spodbujajo kritično mišljenje in spretnosti reševanja problemov.“

Kot je omenila Justyna, na začetku šolskega leta običajno nekaj časa posveti opazovanju svojih učencev in izvede nekaj dejavnosti za prebijanje ledu. Po tem se z vsakim učencem v svojem razredu individualno pogovori o morebitnih temah za projekt, preden ga predstavi celotnemu razredu. Ta pristop daje učencem priložnost, da izrazijo svoje ideje in zanimanja ter tako ustvarijo energično in produktivno učno okolje.

Leta 2020 je bil izveden projekt eTwinning „Street Art around Europe“ z namenom raziskovanja ulične umetnosti in grafitov v različnih evropskih mestih. Pet partnerskih šol iz Belgije, Francije, Poljske, Slovaške in Turčije je sodelovalo pri razvoju veščin kreativnega razmišljanja in ozaveščanju učencev o ulični

umetnosti v njihovih lokalnih skupnostih. Projekt je v ospredje postavljal tudi učenje o novih tehnoloških orodjih in spodbujal sodelovanja med učenci iz različnih držav. Učenci so uporabili digitalna medijska orodja, kot so video, avdio in animacija, da so ustvarili sodelovalno zgodbo, ki je spodbujala učenje jezikov, ustvarjalnost in digitalno pismenost. Po besedah Justyne je bila ključna novost v tem projektu ta, da so učitelji, ki poučujejo jezike, prvič sodelovali z učitelji naravoslovja, kar je pokazalo pozitiven vpliv, ki ga ima eTwinning na njihovo poučevanje. Ta projekt se je pozneje preoblikoval v projekt Erasmus+ o dramski vzgoji, ki je vključeval celotno šolo.

Leta 2019 so šole iz Francije, Poljske in Turčije sodelovale pri projektu, imenovanem „Bookworms & Mól Książkowy & Rats de Bibiothèque“, da bi spodbudile ljubezen do branja in knjig. Izmenjali so si znanje in drug od drugega črpali navdih za ustvarjanje zgodb, stripov in dram, ki temeljijo na njihovih identitetah in krajih. Ta projekt je navdihnil poljske učence, da so se lotili

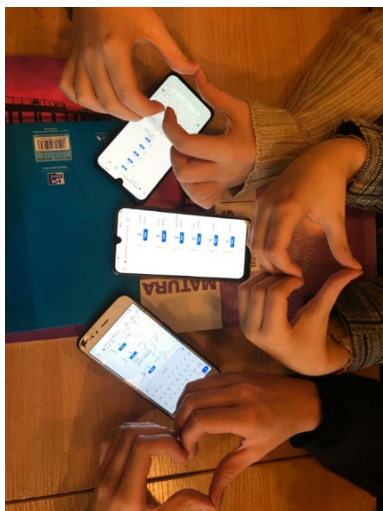

družbenega projekta, imenovanega „100toSTART“, v podporo slepim in slabovidnim. Zbirali so denar za prvo množično proizvodnjo taktilnih knjig za slabovidne otroke na svetu. Te knjige vsebujejo prostorske in barvite ilustracije, ki slabovidnim otrokom pomagajo razvijati domišljijo, ustvarjalnost in prostorsko orientacijo. Po zbiranju sredstev in tiskanju izvodov so jih dijaki nameravali podariti 10 centrom po Evropi za pomoč ljudem z okvaro vida.

V letu 2020 je projekt eTwinning „Digital EU – and YOU?! My media choices – my life balance“ obravnaval vprašanja v zvezi z digitalnim državljanstvom ter varno in zavestno uporabo interneta. Projekt se je osredotočil na analizo digitalnih izbir najstnikov, kot so spletno sovraštvo, spletno ustrahovanje, mobignoriranje, spletni bonton in splošni manifest o komunikaciji. Vse dejavnosti so bile dobro vključene v nacionalni učni načrt in spodbujale so pridobivanje disciplinarnih in interdisciplinarnih vsebin v mednarodnem okolju s sodelovanjem z nemškimi, grškimi, italijanskimi in španskimi učenci. Projekt je bil zmagovalec 68. mednarodnega natečaja za digitalno trajnost za eTwinning v Nemčiji. Potekal je v času pandemije, sodelujoči učenci pa so postali mentorji drugim učencem na svoji šoli in poudarjali pomen digitalne pismenosti.

Justyna je poudarila, da z uporabo digitalnih orodij in platform za spodbujanje sodelovalnih projektov njeni učenci razvijajo ključne veščine, ki jih pripravijo na delovna mesta 21. stoletja. Te veščine vključujejo ustvarjalnost, reševanje problemov in kritično mišljenje, kar pripomore k temu, da učenci postanejo bolj samozavestni in neodvisni. Poleg tega lahko učitelji izmenjujejo najboljše prakse in se učijo drug od drugega, kar vodi k razvoju inovativnih učnih metod in pristopov. Z izvajanjem projektov eTwinning v razredu so učenci izboljšali medkulturno razumevanje in komunikacijo. Bolj si želijo spoznati svoje projektne partnerje na spletu in sodelovati z vrstniki iz različnih držav. Na primer njihov projekt „I know my past, I am running for the future“ ponazarja, kako lahko ta sodelovanja izboljšajo medkulturno razumevanje in komunikacijske sposobnosti učencev. Prek sodelovanja v projektih učenci spoznajo druge kulture, tradicije in jezike, kar spodbuja razvoj empatije in spoštovanja drugačnih pogledov. To spodbuja globalno državljanstvo, ki je usklajeno s poslanstvom Justynine šole in vizijo spodbujanja strpnosti ter razumevanja med različnimi kulturami.

Vendar pa je po mnenju Justyne uvažanje in izvajanje inovacij v razredu lahko izziv za učence, ki se lahko uprejo spremembam in se težka prilagodijo novim načinom dela. Omejeno tehnično znanje lahko povzroči frustracije in pomanjkanje napredka. Ustrezni

viri, vključno z opremo, materiali in financiranjem, so ključnega pomena za učinkovito izvajanje. Učenci generacije Z potrebujejo čas in varno, podporno okolje za vajo in eksperimentiranje. Učitelji bi morali obveščati o prednostih inovacij, kot so večja angažiranost in boljši učni rezultati, ter zagotoviti osebno pomoč, spletne vadnice ali medsebojno podporo. Za pozitivno učno izkušnjo sta potrebna skrbno načrtovanje in podpora.

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

„Ko smo izvedeli za eTwinning in izmenjavo dobrih praks med učitelji in učenci, smo poiskali njihovo pomoč in podporo, na šoli smo organizirali dogodke eTwinning, vključno z ‚Join eTwinning‘, ‚How to work on an online project‘ in ‚What are the must-know top online tools to start an innovative

project?“. Povabili smo tudi lokalne ambasadorje eTwinninga, da so nam predstavili možnosti, ki jih ponujajo. Učitelji so se naučili praktičnih veščin in začeli svoje prve mednarodne in nacionalne projekte. Sodelovali smo na številnih spletnih dogodkih in se učili od drugih učiteljev, saj smo se zavedali, da poklic učitelja zahteva vseživljenjsko učenje. Spletni tečaji eTwinning so izpolnili pričakovanja naših učiteljev.“

Za sodelovanje v več spletnih projektih so prejeli evropske znake kakovosti, zaradi česar je šola začela spodbujati medkulturno razumevanje in sodelovanje med učenci in učitelji iz različnih držav. To jim je pomagalo premagati kulturne razlike in nesporazume ter ustvariti bolj vključujoče in raznoliko učno okolje v šoli. Uspešno so se prijaviili za prejem sredstev Erasmus+, 20 učiteljev pa se je udeležilo tečajev opazovanja pri delu ter jezikovnih in metodoloških usposabljanj. Učitelji so pridobili boljše razumevanje inovativnih pristopov poučevanja in oblikovana je bila vodstvena skupina za ustvarjanje partnerstev ter prijavo za prejem sredstev Erasmus+ za učence. Začeli so obiskovati različne šole, skupaj delovati v mednarodnih skupinah, deliti dobre prakse, si izmenjevati ideje in drug drugega navdihovati za razvoj novih in ustvarjalnih načinov poučevanja in učenja. Šola je pridobila nove učne izkušnje, vzpostavila nova partnerstva in sodelovanja ter razširila svoja obzorja.

Justyna je izpostavila, da so za ustvarjanje inovativne kulture v šoli učitelji in učenci določili več ključnih vidikov miselnosti, za katere menijo, da so bistveni. Ti vključujejo odprtost za spremembe, močan občutek radovednosti in sposobnost razmišljati ustvarjalno in zunaj okvirov. Šola prav tako daje velik poudarek učenju, ki ga vodijo učenci, pri čemer učence spodbujajo, da prevzamejo odgovornost za svoje izobraževanje in sledijo projektom, ki so zanje pomembni. Vztrajnost je prav tako ključnega pomena, saj učence učijo, naj na izzive gledajo kot na priložnosti za učenje in rast.

Sodelovanje je še en pomemben vidik šolske kulture inovativnosti, saj tako učitelji kot učenci priznavajo moč sodelovanja pri doseganju skupnih ciljev. Šola spodbuja tudi prevzemanje tveganja, pri čemer priznava, da je neuspeh naravni del procesa inovacij in da je prevzemanje preračunanih tveganj nujno za premikanje meja in doseganje novih ravni uspeha.

Šola si prizadeva širšo skupnost vplesti v svoja prizadevanja za izgradnjo kulture inovativnosti, pri čemer vključuje starše, lokalna podjetja in druge člane skupnosti, da bi ustvarili občutek skupne odgovornosti in zavezanosti uspehu šole.

Nazadnje šola sprejema tehnologijo kot orodje za podporo inovativnosti in ustvarjalnosti, pri čemer uporablja različna orodja, kot so 3D-tiskanje, programska oprema za kodiranje in spletne platforme za sodelovanje, ki učencem

pomagajo raziskovati in izražati svoje ideje na nove in vznemirljive načine. Z osredotočanjem na te bistvene vidike dobre miselnosti in sodelovanjem pri izgradnji kulture inovativnosti šola pomaga svoje učence pripraviti na uspeh v nenehno spreminjajočem se in vse bolj konkurenčnem svetu.

Po Justyninih besedah njena šola pred pandemijo projektov eTwinning ni vključevala v svoje prakse. Vendar pa so bili njeni kolegi in ravnatelj navdušeni nad stopnjo vključenosti in lahkotnostjo, s katero so se Justynini učenci prilagodili dejavnostim na spletu. eTwinning so prepoznali kot odlično orodje za spodbujanje uporabe digitalnih orodij pri učenju, spodbujanje mednarodnega sodelovanja in razvijanje medkulturnih kompetenc. Posledično so dejavnosti iz projektov eTwinning začeli izvajati po vsej šoli. Šolski festival [FMFT](#) (Festiwal Małych Form Teatralnych) na primer nikoli ni bil promoviran na spletu ali na mednarodni ravni, dokler niso analizirali praks eTwinning in jih vključili v šolske dejavnosti. Nastal je projekt „Shake the Stage“, ki med učenci spodbuja medkulturno učenje, digitalne veščine in mednarodno sodelovanje.

Justyna je še poudarila, da je vključevanje staršev in drugih zainteresiranih strani ključnega pomena za uspeh inovacij v šolah. Komunikacija je ključnega pomena in šola za obveščanje uporablja novice, e-pošto in družbena omrežja ter organizira roditeljske sestance. Povratne informacije pridobijo

na delavnicah in z anketami, priložnosti za sodelovanje pa vključujejo prostovoljno delo kot gostujoči govorniki ali pomoč pri povezanih projektih. Svetovalni odbori, ki vključujejo starše in zainteresirane strani, so ustanovljeni za sodelovanje in vključevanje različnih perspektiv v načrtovanje in izvajanje inovacij. „Gre za odpiranje skupnosti in dejansko deluje skupaj s skupnostjo,“ je pojasnila.

Srednje šole se soočajo z izzivi pri uvajanju in izvajanju novosti zaradi potrebe po upoštevanju standardov državnih učnih načrtov, težav pri vključevanju srednješolcev ter omejenega časa in sredstev. Inovacije morajo biti usklajene z obstoječimi učnimi načrti in oblikovane tako, da pritegnejo pozornost in zanimanje učencev. Za premagovanje teh ovir so potrebne kreativne rešitve, šole pa morajo dati prednost ohranjanju in povečanju inovacij, da zagotovijo nadaljnji pozitiven učinek na učenje učencev. „Mi preverjamo prednostne naloge, ki jih je določilo Ministrstvo za izobraževanje, o njih razpravljamo in jih poskušamo združiti ali jih uporabiti kot temelj za naš projekt eTwinning. Nato se o tem pogovorimo z učenci in se

odločimo za dejavnosti, pri čemer poskrbimo, da so zabavne, poučne in da sledijo šolskemu učnemu načrtu. S skrbnim načrtovanjem in podporo lahko zagotovite pozitivno učno izkušnjo za učence,“ je zaključila Justyna.

3.9 ITCS 'G. Zappa' di Saronno, Saronno, Italija

Liliana Rossetti je učiteljica tujih jezikov, specializirana za poučevanje angleščine in nemščine. Poučuje že več kot 25 let, trenutno na tehnični šoli v Saronnu v severni Italiji. Šola se v svojem učnem načrtu osredotoča na računovodstvo, finance, trženje, mednarodne odnose in računalniška omrežja za podjetja. Poleg dela kot učiteljica je Liliana tudi ambasadorica eTwinninga.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

Inovativnost v pedagoško prakso uvaja nove metode vodenja vsakodnevnega dela z učenci na podlagi njihovega učnega načrta, s poudarkom ne le na vsebinskem znanju, ampak predvsem na razvijanju veščin 21. stoletja, je povedala Liliana.

V šolskem izobraževanju inovativnost vključuje sprejemanje tehnik, kot so medvrstniško učenje, raziskovanje ter učenje na podlagi projektov in dejavnosti, ki zahtevajo aktivno udeležbo učencev in iz njih naredijo glavne like učnega procesa. Vsak pristop k poučevanju,

ki sledi demokratičnemu modelu na osnovi sodelovanja, odgovornosti in vključenosti, je po besedah Liliane inovativen pristop v primerjavi s tradicionalnimi metodami. Posebej inovativna je tudi personalizacija učenja, pri kateri imajo učenci večji nadzor nad lastnim učenjem, zaradi česar je učni proces bolj vključujoč in učinkovit. Vsak učenec ima svoj edinstven razvoj, potrebe in tempo učenja, personalizacija pa vključuje oblikovanje posamezniku prilagojene učne poti za doseganje istih ciljev kot sošolci.

V šolskem letu 2020/2021 je projekt eTwinning „Young European Entrepreneurs“ vključeval partnerske šole s Češke, Nemčije, Italije (Saronno in Bari), Portugalske, Réuniona (Francija) in Turčije, ki so bile vse poklicne ali tehnične srednje šole. Projekt se je osredotočal na simulacijo poslovnih odnosov med podjetji na mednarodni ravni. Učenci so se ukvarjali z dejavnostmi, kot so analiza in predstavitev podjetij, poslovna korespondenca, ponudba in naročanje, ponudbe za delo in vloge za zaposlitev ter snovanje izdelka. Ta praktični pristop je učencem ponudil priložnost, da razvijejo spretnosti in kompetence, ki jih potrebujejo v poslovnem svetu,

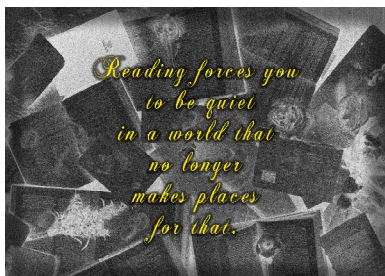
ter tako dopolnil njihovo teoretično znanje.

V šolskem letu 2021/2022 je mreža šol iz Grčije, Italije (Saronno in Sassari), Španije in Turčije sodelovala pri projektu eTwinning „READ-WRITE-LAB“. Cilj projekta je bil spodbuditi sodelovalne prakse branja in pisanja z uporabo novih tehnologij. Učenci so delali na različnih pripovednih besedilih, vključno z grafičnim romanom, in sodelovali v mednarodnih skupinah. Projekt je pozitivno vplival na bralne navade učencev, saj se je grafični roman izkazal za enostavnejšo in privlačnejšo literarno zvrst, kar je povečalo motivacijo učencev za branje in pisanje.

Kot je poudarila Liliana, lahko uvedba inovativnih praks v razredu prinese številne koristi, vključno z izboljšanimi komunikacijskimi in delovnimi veščinami v ciljnem jeziku (angleščini), večjo motivacijo učencev in močnejšim občutkom skupnosti v razredu. Simulirani poslovni scenariji lahko zagotovijo dragocene izkušnje in poklicne veščine, ki jih je mogoče učinkoviteje uporabiti v času pripravnštva. Projekt eTwinning „Young European Entrepreneurs“ je bil še posebej koristen v letu pandemije 2020/2021, saj je nadomestil resnično delovno izkušnjo, ki je bila takrat neizvedljiva.

Liliana je pojasnila, da se pri uvajanju in izvajanju inovativnih praks lahko srečamo z izzivi na različnih ravneh. Tako od učencev kot od učiteljev lahko inovativne prakse zahtevajo premagovanje

časovnih in prostorskih omejitev. Za dokončanje projektnih dejavnosti bodo morda potrebovali več časa in spodbudno delovno okolje, kot so računalniška učilnica in naprave za vse učence, zlasti v določenih fazah projekta. Priprava orodij in dejavnosti lahko vzame tudi veliko časa in energije, kar lahko nekateri dojemajo kot izgubo. Sodelovalne dejavnosti zahtevajo pripravo in motivacijo vseh sodelujočih učencev; sicer se lahko izkušnja izkaže za neuspešno.

Izzive lahko pogosto obrnemo v priložnosti, če se jih lotimo pozitivno, pri čemer je v ospredju cilj razviti kompetence in spretnosti učencev. Liliana je ponovno omenila projekt o mladih podjetnikih, pri katerem so imeli priložnost videti pozitiven vpliv izvedenih dejavnosti. Prek simulacije mednarodnega poslovnega tekmovanja z več evropskimi partnerji so imeli učenci priložnost razmišljati onkraj omejitev, ki jih je ustvaril COVID-19, ter si sebe predstavljali v aktivnih vlogah, ki jih bodo verjetno prevzeli v bližnji prihodnosti. Posledično so razvili vrsto mehkih in poklicnih veščin, ki so se izkazale za koristne v naslednjem letu, ko so opravljali delovno prakso v lokalnih podjetjih.

Projekt je bil izveden v sodelovanju s kolegi učitelji, ki so razumeli potencial dejavnosti in njihov vpliv na pripravo učencev v času pandemije. Liliana je šolsko skupnost in vodstvo obveščala o napredku projekta in delila nekatere rezultate.

Ideja, da je inovativnost v poučevanju sinonim za digitalizacijo, je pogosto zavajajoča, je pojasnila Liliana. „Prava inovativnost se skriva v pristopu in vloga učitelja je v tem kontekstu najpomembnejša. Novodobni učitelj zagotovo pozna digitalna orodja, ki mu lahko poenostavijo delo in popestrijo predstavitev. Vendar pa je primarna funkcija teh orodij zmanjšati razdaljo, olajšati komunikacijo in ustvariti priložnosti za učenje in sodelovanje s partnerji onkraj geografskih meja.“

Nadalje je pojasnila: „Ključnega pomena je, da ohranimo človeški element v vedno bolj tehnološkem svetu. Ne smemo dovoliti, da tehnologija postane sovražnik; ostati mora naš zaveznik, prežet s človečnostjo. Če dovolimo, da človeški dejavnik izgine, bomo izgubili vse. Pri projektih eTwinning lahko združimo tehnologijo in človeško interakcijo s sodelovanjem s posamezniki, ki živijo v drugačnem okolju in razmišljajo drugače od nas. To nam omogoča izmenjavo idej in medsebojno sodelovanje, kar obogati naše učne izkušnje.“

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

„Naša šola je zelo dojemljiva za raznolike predloge za sodelovanje lokalnih, regionalnih, nacionalnih in mednarodnih organizacij. Sprejemanje teh sodelovanj in udejstvovanja v resničnem svetu nudijo učencem neprecenljive priložnosti, da pridobijo praktične spretnosti in se pripravijo na prihodnost,“ je še pojasnila. Inovativnost bi morala biti povezana z uporabo nastajajočih tehnologij, ki omogočajo komunikacijo in sodelovanje na nacionalni in mednarodni ravni. Vsako srečanje ali dejavnost, ki učencem približa resnični svet, je inovacija, saj zahteva spretnosti in miselnost, ki jih redko pridobimo pri tradicionalnem izobraževanju. Poleg tega je sposobnost interakcije in sodelovanja za doseganje skupnega cilja ključna zahteva za prihodnjo družbo. Po besedah Liliane jim je ta pristop pomagal pridobiti oznako šole eTwinning. „Še vedno nas čaka nekaj dela, proces ni lahek. Ampak več sodelujemo in poskušamo delati na interdisciplinarnih projektih. eTwinning svojim kolegom predstavljam kot učno metodo.“

Številne dejavnosti, ki so bile predlagane v okviru projektov eTwinning, so razširili na vzporedne razrede, preizkusili pa so jih izobraževalci na šoli, kjer poučuje Liliana. Šola je izvedla simulacijo študij poslovnih primerov in ustvarjanja start-upov, ki izhajajo iz njenega projekta eTwinning, pri čemer so sodelovali dijaki četrtega

letnika srednje računovodske šole. Pojasnila je: „Predlagala sem, da združimo moči z učiteljem poslovne administracije in sodelujemo pri tem projektu. Tako lahko sodelujemo in ustvarimo simulacijo, pri kateri učenci vodijo svoje podjetje. To bi bila odlična priložnost, da uporabimo koncepte, ki se jih učijo pri predmetu poslovne administracije.“

Poleg tega so nekateri učitelji jezika in književnosti v svoje učne načrte vključili grafične romane kot gradivo za učence. V šolskem letu 2021/2022 je bil v počastitev dneva spomina na žrtve holokavsta organiziran poseben dogodek na podlagi grafičnega romana Arta Spiegelmana z naslovom MAUS, ki je vključeval celotno šolsko skupnost. Liliana je dodala: „Da bi videli prednosti projektnega učenja, potrebujemo medpredmetne projekte, ki ustrezajo potrebam različnih predmetov in sektorjev. Tako lahko učitelji prepoznajo vrednost projektov na svojih področjih in učinkovito sodelujejo.“

Te inovativne dejavnosti v učilnici so pogosto služile kot primeri za nove ideje in podobne izkušnje, ki so druge učitelje navdihnile za raziskovanje in preizkušanje različnih pristopov

ter metodologij v svojih razredih, je opazila Liliana. Poleg tega so te dejavnosti zagotovile dragocen prispevek za spodbujanje sinergij in sodelovanja med učitelji v interdisciplinarnih ter vsebinsko in jezikovno integriranih učnih modulih, zlasti v učnem načrtu državljanske vzgoje, ki je bil v italijanski šolski sistem uveden z medpredmetnim pristopom pred 3 leti.

O dejavnostih eTwinning so starši obveščeni že od začetka, ko jih zaprosijo za soglasje in jim predstavijo temo ter smernice projekta. Na šolski spletni strani so na voljo tudi novice in povezave do večjih izdelkov projekta. Predstavniki staršev so o poteku redno obveščeni na sestankih, vendar, kot je povedala Liliana, ni mogla računati na njihovo aktivno udeležbo, saj so njeni učenci že precej stari. Poleg staršev o napredku redno obveščajo tudi druge zainteresirane strani, društva, lokalne organe ali posameznike, ki so povezani s šolo prek svojih prispevkov. Referenčni učitelj projekta jih o poteku obvešča po elektronski pošti, da so seznanjeni z napredkom učencev. Lokalno skupnost o napredku obveščamo tudi s sporočili za javnost in članki v lokalnih časopisih, družbenih omrežjih in na spletnih straneh, zlasti takrat, ko se projekti zaključijo.

Inovativnost ni zgolj začasna sprememba ali variacija, temveč pomemben premik k novim dimenzijam poučevanja in izobraževanja učencev, je pojasnila Liliana. Da bi te inovacije postale

dobre prakse, morajo biti dobro načrtovane, ustrezno podprte in redno vrednotene s strani več učiteljev. Vendar je poudarila, da so glavna skrb pogosto učni načrt, število testov, ki jih je treba predložiti, ocene in merljivi standardi, ki se uporabljajo za uspešnost učencev pri različnih predmetih. Posledično učenje na podlagi vsebine in spretnosti ostaja glavna prednostna naloga pri poučevanju, kar vodi v pomanjkanje vključujočega učnega okolja, kjer lahko vsak učenec najde svoj prostor za osebno rast in napredek.

Učinkovito vodenje šole ima pomembno vlogo zaveznika pri spodbujanju razvoja in postopnega izvajanja inovativnih učnih praks. Bistvenega pomena je pri spodbujanju novih učiteljev, učencev in njihovih družin, da zaupajo tem novim metodam poučevanja in nanje gledajo kot na sodobna in privlačna orodja za sodobno učenje, je poudarila Liliana. Kot je povedala: „Za podporo izvajanju inovativnih učnih praks bodo šole morda morale zagotoviti namenske in na novo načrtovane prostore, fizične in digitalne tehnološke vire ter spremenjeno trajanje učnih enot. Ti viri lahko olajšajo integracijo inovativnih učnih metod in zagotovijo njihovo uspešno izvajanje, s čimer povečajo vključenost učencev in spodbujajo učinkovite učne rezultate.“

3.10 INS Ronda, Lleida, Španija

Maria Isabel Vila Figuerola je učiteljica poklicnega izobraževanja, ki že več kot 20 let poučuje predmete poklicnega usposabljanja v socialnem varstvu. Trenutno je zaposlena kot pedagoška svetovalka na španskem ministrstvu za izobraževanje. V intervjuju je opisala svoje delo na poklicni šoli INS Ronda, kjer zadnja leta poučuje predvsem odrasle učence. Njeni učenci so stari vse od 12 do 40 let, nekateri so se namreč vrnili nazaj v šolo, da bi opravili različne specializacije ali pridobili kvalifikacije za nove zaposlitvene priložnosti. Učenci se vsak dan vozijo v šolo ali si delijo stanovanja in ostanejo v mestu, kjer se šola nahaja.

PROJEKTI ETWINNING – SPODBUJANJE INOVATIVNOSTI V RAZREDU

„Poučevanje in prikaz trdih veščin ali tehničnih spretnosti učencem v njihovih izbranih specializacijah sta ključnega pomena. To je še posebej pomembno, ko nameravajo opravljati pripravništvo v nevladnih organizacijah ali drugih podjetjih ali ko se prijavljajo za zaposlitev. Učenci morajo razumeti pomembne spretnosti, ki jih potrebujejo v podjetjih, bistveno pa je tudi, da razvijejo mehke ali transverzalne veščine. Sodelovalne veščine, odgovornost in sposobnost dela z drugimi so ključne veščine, ki jih morajo imeti učenci, ko vstopajo na trg dela,“ je dejala Maria Isabel.

Na podlagi svojih izkušenj je opazila, da učni načrt morda ni dovolj odziven, da bi učencem zagotovil tako trde kot mehke veščine. Prek eTwinninga pa je našla priložnost za delo na razvoju obeh vrst veščin, ki sta vedno bolj pomembni tako na trgu dela kot v podjetjih. Poleg poučevanja teh veščin jih je ovrednotila tudi skozi rubrike ter primerjala sposobnosti in odgovornosti učencev pri izpolnjevanju nalog. To je omogočilo celovitejši pristop k učenju.

Maria Isabel je omenila, da je bilo, ker je imela predvsem odrasle učence, zelo težko najti partnerja z učenci iste starosti. Tečaje, ki jih ponujajo v njeni poklicni šoli, ponujajo tudi na univerzah v drugih državah. Svoje učence uči, kako pomagati ljudem, ki potrebujejo pomoč. Pojasnila je: „Biti morajo sposobni učinkovito komunicirati, sodelovati in dobro razumeti družbena vprašanja ter način, kako jih obravnavati. Ne gre samo za tehnične veščine, ampak tudi za medosebne veščine in empatijo do drugih. Je zahtevno, a nagrajujoče delo, ki zahteva veliko predanosti.“

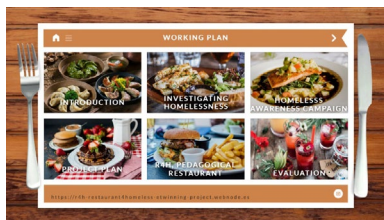
Leta 2019 je Maria Isabel vodila projekt eTwinning, imenovan „R4H. Restaurant4Homeless“ s partnerji iz Grčije, Španije in Italije. Sodelujoči učenci so ustvarili restavracijo, ki je želela ponuditi več kot le obrok – zagotavljala je usposabljanje in podporo ljudem, ki so brezdomci ali jim grozi brezdomstvo. Glavni cilj projekta je bil prekiniti krog

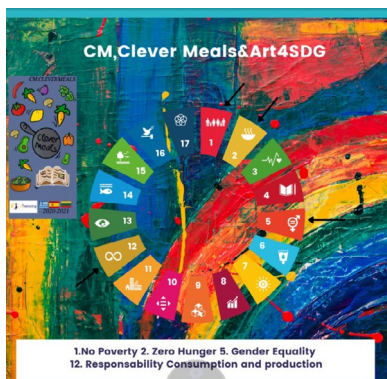
brezdomstva, brezposelnosti in revščine tako, da ljudem pomagajo priti do izpolnjujoče in pomembne zaposlitve. Poleg tega so učenci analizirali, kako podnebne spremembe še poslabšajo položaj brezdomcev in prispevajo k porastu populacije brezdomcev v Evropi. Sodelovali so z nevladnimi organizacijami, iskali sredstva, sodelovali z lokalno skupnostjo in uspešno zgradili svoj gostinski posel. Maria Isabel je dejala, da je „eTwinning omogočil sodelovanje nevladnih organizacij, kar je omogočilo vključitev praktičnih dejavnosti v skladu z vodilnim načelom projekta“. Ta projekt je na primer vključeval sodelovanje družbenih subjektov pri ustvarjanju podjetja za podporo brezdomcem na njihovi poti do zaposlitve. Poleg tega so pripravili zgodbo, namenjeno otrokom od 3. do 5. leta starosti, ki pojasnjuje, zakaj nekateri ljudje v določenem obdobju svojega življenja nimajo službe, pri čemer niso želeli prikriti krute realnosti, s katero se ti posamezniki srečujejo.

Leta 2020 so začeli s projektom „CM: Clever Meals“ s partnerji iz Grčije, Litve in Poljske. Cilj projekta je bil spodbuditi pripravo preprostih in zdravih obrokov za izpolnitev prehranskih in prehranskih

potreb ljudi po vsem svetu, hkrati pa zagotoviti delovna mesta s socialnim namenom. Udeleženci so raziskovali tudi razmerje med cilji projekta in cilji trajnostnega razvoja OZN (nič več revščine, nič več lakote, enakost spolov ter odgovorna proizvodnja in poraba). V času projekta je skupina snovala ideje za pripravo instant in hranljive juhe z dehidriranimi sestavinami, ki bi jo bilo enostavno dostaviti po vsej Evropi. Žal so pri iskanju podjetja za proizvodnjo ugotovili, da bi bil postopek izdelave predrag. Leta 2018 so s partnerji iz Grčije, Italije in Srbije začeli projekt „ORFI Restaurant – Our Restaurant Fostering Inclusion“. Namen je bil spodbuditi vključevanje in sodelovanje z nevladnimi organizacijami, ki delajo z invalidi. Skupaj so oblikovali smernice za lažji dostop do restavracij glede na njihove potrebe.

Kot je dodala Maria Isabel, učilnica s projekti eTwinning dobi novo dimenzijo. Učenci postanejo motivirani in se veselijo sodelovanja z vrstniki iz drugih držav, kar kaže na to, da ti projekti prinašajo življenje, inovativnost in bogastvo v razrede ter razširijo učenje onkraj sten učilnice. Po mnenju Marie Isabel učenci te starosti cenijo izobraževalne inovacije, ko so povezane z njihovo prihodnjo realnostjo na trgu dela. Projekti eTwinning ponujajo obvladljive izzive, ki učence pripravijo na prihajajoče poklicne potrebe. Ti projekti obravnavajo družbena vprašanja, ki so pomembna za okolje učencev

in trenutne poklicne izzive. Z mednarodnim delom učenci pridobijo bogato učno izkušnjo, ki izboljša njihovo usposabljanje.

ŠOLE ETWINNING – VZPOSTAVLJANJE KULTURE INOVATIVNOSTI

„Projekti eTwinning so bili dragocena izkušnja za našo šolo. Vzpostavili smo mednarodna partnerstva, delili najboljše prakse in pridobili nove vpoglede v poučevanje in učenje. Našim učencem je koristilo to, da so sodelovali z vrstniki iz drugih držav, izboljšali svoje jezikovne in digitalne spretnosti ter postali bolj kulturno ozaveščeni. Na splošno je bil eTwinning dragocen vir za zagotavljanje visokokakovostnega mednarodnega izobraževanja za naše učence,“ je še dodala Maria Isabel.

Ko se je ozrla nazaj na to, kakšna je bila njena šola pred 6 do 7 leti, je omenila, da je prišlo do več sprememb. Učenci imajo zdaj

možnost, da se izobražujejo v poklicnih šolah v drugih evropskih državah, uporaba angleščine pri pouku je bolj razširjena, učitelji imajo več izkušenj z mreženjem in sodelujejo v programih usposabljanja, pri čemer se trudijo izboljšati in ostati na tekočem z novostmi, ob upoštevanju potreb na trgu dela.

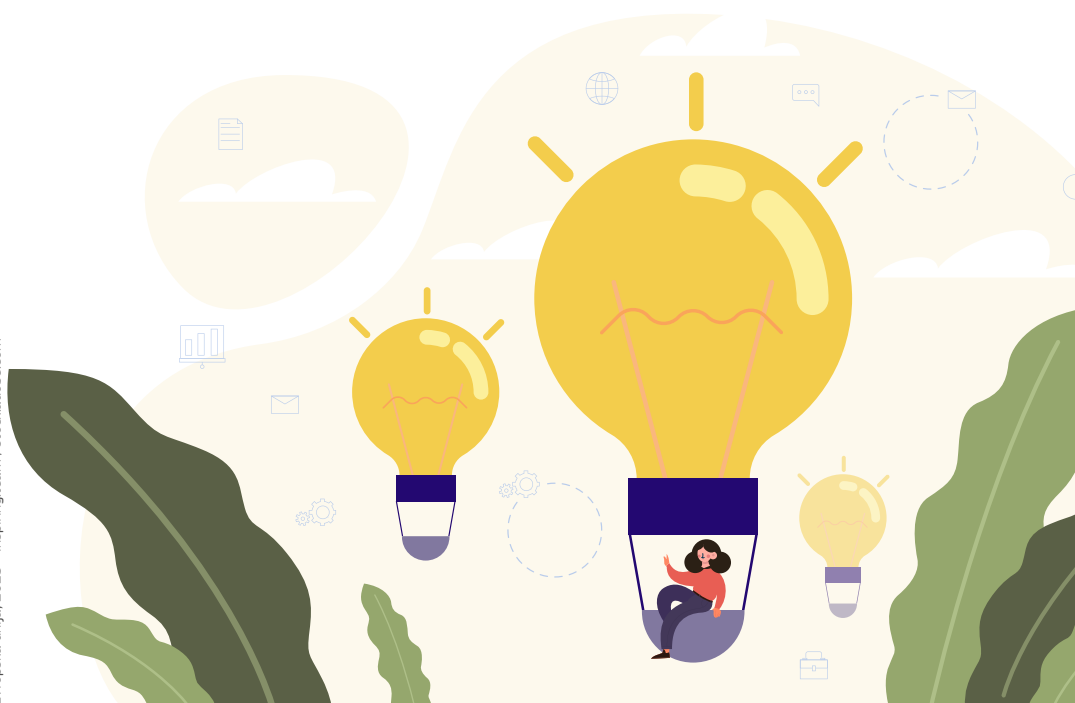
Prejeta nacionalna nagrada eTwinning in priznanje za njeno delo sta k temu vsekakor pomembno prispevala. Mreženje z drugimi učitelji in šolami v okviru programa ji je prav tako pomagalo ustvariti nove priložnosti in povezave. Poudarila je: „Odprt um je ključnega pomena in, kar je najpomembnejše, ekipa učiteljev mora biti pripravljena sprejeti nove prakse, ki so v skladu s potrebami trga dela. Bistvenega pomena je ustvariti tudi priložnosti za učenje, ki vključujejo podjetja in zagotavljajo praktično usposabljanje. Takšno sodelovanje spodbuja optimalno pripravo učencev.“

Druga prednost, ki jo je eTwinning prinesel njenim starejšim učencem, je možnost spletnega mednarodnega sodelovanja, saj nekateri zaradi osebnih razlogov ne morejo potovati v tujino. Še vedno pa imajo priložnosti, da razvijejo svoje sposobnosti s spletnim sodelovanjem z mlajšimi učenci.

„Naša šola se je prilagodila spremembam, saj so naše posebnosti tesno povezane s storitvami skupnosti, zaradi katerih moramo ostati na tekočem

z razvijajočimi se potrebami skupnosti. To nas je naučilo vrednosti prilagodljivosti in opustitve togih struktur. Biti odprt za spremembe je ključ do uspeha na našem področju," je zaključila.

A vibrant, hand-drawn illustration on a pink background. The central focus is a large, detailed brain. Below it, the word 'IDEA' is written in large, bold, black-outlined letters. Surrounding the brain and text are numerous creative symbols: a lightbulb, a musical note, a rocket, a paint palette, a pencil, a speech bubble, a heart, a star, a diamond, a lightbulb, a paint palette, a pencil, a speech bubble, a heart, a star, a diamond, a lightbulb, a paint palette, a pencil, a speech bubble, a heart, a star, a diamond. The entire scene is filled with dynamic, swirling lines and smaller icons, creating a sense of intense creative energy.

A vibrant, hand-drawn illustration on a pink background. The central focus is a large, detailed brain. To its right, the word "IDEA" is written in large, bold, black-outlined letters. Surrounding these central elements are numerous creative and scientific symbols: a lightbulb with rays emanating from it, a paint palette with a brush, a rocket ship, a musical note, a heart, a speech bubble, a diamond, a treble clef, a paper airplane, a pencil, a padlock, a film strip, a star, a flower, a cloud, a gear, a magnifying glass, a microscope, a test tube, a beaker, a globe, a compass, a ruler, a protractor, a clock, a calendar, a newspaper, a book, a camera, a television, a radio, a telephone, a computer monitor, a laptop, a smartphone, a tablet, a smartwatch, a pair of glasses, a hat, a scarf, a coat, a pair of shoes, a pair of pants, a pair of socks, a pair of underwear, a pair of pajamas, a pair of slippers, a pair of shoes, a pair of pants, a pair of socks, a pair of underwear, a pair of pajamas, a pair of slippers. The entire scene is filled with dynamic, swirling lines and a sense of movement and inspiration.

Inovacija je izraz, ki je v zadnjih nekaj desetletjih postal pomemben v izobraževanju in ki ga pogosto obravnavamo kot ključno **gonilo napredka ter ključni dejavnik pri izpolnjevanju spreminjajočih se potreb učencev in družbe**.

V zvezi s tem je bilo več politik in praks EU oblikovanih za spodbujanje in podporo uvajanju in izvajanju inovativnih ukrepov v izobraževanju, kar ta publikacija poskuša ponazoriti s primeri projektov eTwinning in šolskih praks, ki se izvajajo v šolah eTwinning.

Od leta 2005 **eTwinning velja za inovativno izobraževalno prakso**, ki podpira učitelje in učence pri krepitvi njihovih ključnih kompetenc pri sodelovalnem mednarodnem projektnem delu z različnimi temami. Projekti in prakse eTwinning, opisani v tej knjigi, prikazujejo, kako je mogoče razvijati kognitivne, socialne in čustvene kompetence učencev, kot je opisano v okvirju LifeComp. Te kompetence so potrebne za uspeh v šoli in življenju, kot se odraža v priporočilu Sveta [o poteh do uspeha v šoli](#). Poleg tega tako projekti eTwinning kot šolske prakse, ki se izvajajo v šolah eTwinning, predstavljajo oprijemljive primere izvajanja prednostnih nalog, opredeljenih v DEAP, vključno z razvojem digitalnih kompetenc in visokokakovostnim, vključujočim in dostopnim digitalnim izobraževanjem, podprtim z evropskim sodelovanjem. Pripovedi učiteljev prikazujejo tudi, kako je eTwinning spodbujal kombinirano učenje na podlagi

premišljenega in na dokazih temelječega pedagoškega pristopa, ki vključuje aktivno učenje, sodelovalno učenje in prilagojeno učenje – elemente inovativnega izobraževanja v skladu z [evropskim okvirom za usposabljanje 2030](#).

10 študij primerov iz šol eTwinning kaže, da so ključni elementi inovacije v izobraževanju naslednji.

- Inovacija je **osredotočena na osebo** in nagovarja učitelje in/ali učence s ciljem zagotavljanja alternativnega, bolj zanimivega načina učenja.
- **Učence je treba opolnomočiti za spodbujanje inovativnih praks v razredu**, pri čemer učitelji delujejo kot posredniki.
- **Starši so pomembni akterji pri podpiranju inovacij**; sodelovanje med domom in šolo je bistveno za boljšo podporo in učinkovito pripravo učencev.
- **Vodstveni kader šole, ki zagotavlja podporo**, spodbuja prevzemanje pobud in je odprt za nove zamisli, lahko ustvari okolje, ki spodbuja inovacije.
- **Sodelovanje med učitelji** lahko spodbudi inovacije z zagotavljanjem mreže podpore za tiste, ki se težko premaknejo iz svoje cone udobja, in s tem, da jim pokaže, da je mogoče sprejeti spremembe in preizkusiti nove stvari.

- Večino časa bodo inovacije vključevale tehnologijo; vendar **inovacija ni (vedno) tehnologija**.
- Priprava učencev na prihodnost zahteva razvoj bistvenih veščin in kompetenc, kot so ustvarjalnost, kritično mišljenje, reševanje problemov in sodelovanje. Da bi to dosegli, so inovacije v izobraževanju ključnega pomena.
- Prilagojeno učenje in različne priložnosti za učence zaradi inovativnih praks v izobraževanju so ključne sestavine, da lahko učence pripravimo na globalno, konkurenčno delovno silo v 21. stoletju.
- Strokovni razvoj je bistvenega pomena, da učiteljem vlijemo samozavest, ki jo potrebujejo za preizkušanje inovativnih praks.
- Priznanje lahko igra pomembno vlogo, saj je večja verjetnost, da bodo učitelji, ki menijo, da je njihovo delo priznано, nadaljevali v tej smeri in navdihnili druge.
- V sodelovanju razvit šolski načrt lahko omogoči stopnjevanje inovativnih praks v razredu na ravni šole.

Na podlagi študij primerov so učitelji poročali, da jim je **sodelovanje v eTwinningu omogočilo uvedbo inovativnih praks v razredu, v nekaterih primerih pa je to**

vodilo tudi do inovacij na šolski ravni. Učitelji so na primer izpostavili, da je sodelovanje v eTwinningu njihovi šoli zagotovilo evropsko razsežnost, saj so pridobili veščine, ki so jih potrebovali za izkoriščanje drugih priložnosti, ki jih ponuja program Erasmus+. **Pridobitev naziva Šola eTwinning je olajšala proces, saj so šole sprejele te prakse in postale bolj odprte za skupnost.** Ker so spremembe neizogibne, morajo šole ostati odprte za nove inovacije in slediti hitro razvijajočemu se okolju. Inovativne izobraževalne prakse so bistvenega pomena za opremljanje mladih z veščinami, ki jih potrebujejo za uspeh v 21. stoletju.

Na splošno je glavno ključno sporočilo te publikacije to, da **lahko inovacija obstaja v različnih oblikah, kar je odvisno od perspektive, kompetenc in preteklih izkušenj.** Za nekatere lahko to pomeni vključitev informacijskih in komunikacijskih tehnologij v razred, medtem ko za druge to pomeni razvoj in izvajanje novih učnih metod ali zasnov učnih načrtov. **Zaradi subjektivne narave inovacij je ta koncept težko definirati, vendar odpira tudi priložnosti za ustvarjalne in raznolike pristope k izboljšanju učne izkušnje.** Kot so poudarili učitelji, ki so prispevali k tej knjigi, **se inovativnost v glavnem nanaša na odprto miselnost in pripravljenost raziskovati nove in drugačne pristope k reševanju problemov.**

STIK Z EU

Osebnost

Po vsej Evropski uniji je na stotine centrov Europe Direct. Naslov najbližjega lahko najdete na spletu (european-union.europa.eu/contact-eu/meet-us_sl).

Po telefonu ali pisno

Europe Direct je služba, ki odgovarja na vaša vprašanja o Evropski uniji. Nanjo se lahko obrnete:

- s klicem na brezplačno telefonsko številko: 00 800 6 7 8 9 10 11 (nekateri ponudniki lahko klic zaračunajo),
- s klicem na navadno telefonsko številko: +32 22999696,
- z uporabo obrazca: european-union.europa.eu/contact-eu/write-us_sl.

ISKANJE INFORMACIJ O EU

Na spletu

Informacije o Evropski uniji v vseh uradnih jezikih EU so na voljo na spletišču Europa (european-union.europa.eu).

Publikacije EU

Publikacije EU si lahko ogledate ali naročite na op.europa.eu/sl/publications. Za več izvodov brezplačnih publikacij se obrnite na Europe Direct ali najbližji dokumentacijski center (european-union.europa.eu/contact-eu/meet-us_sl).

Zakonodaja EU in drugi dokumenti

Do pravnih informacij EU, vključno z vso zakonodajo EU od leta 1951 v vseh uradnih jezikovnih različicah, lahko dostopate na spletišču EUR-Lex (eur-lex.europa.eu).

Odprti podatki EU

Na portalu data.europa.eu lahko dostopate do odprtih zbirk podatkov institucij, organov in agencij EU. Zbirke podatkov lahko brezplačno prenesete ter jih ponovno uporabite za komercialne in nekomercialne namene. Na portalu so dostopne tudi številne zbirke podatkov iz evropskih držav.

Stopite v stik z nami

Več informacij o eTwinningu najdete na našem spletnem mestu:

<https://school-education.ec.europa.eu/sl/etwinning>.

Vprašanja o eTwinningu nam pošljite na e-naslov:

eacea-eplus-etwinning@ec.europa.eu

Več informacij o platformi European School Education Platform

Platforma European School Education Platform je nastala leta 2022. To je stičišče za vse šolske delavce (od predšolske vzgoje in varstva do osnovnošolskega in srednješolskega izobraževanja, vključno z začetnim poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem), raziskovalce, oblikovalce politik in druge deležnike na področju izobraževanja.

European School Education Platform je enotna platforma, ki združuje prejšnje platforme in storitve eTwinning, School Education Gateway in Teacher Academy. Od leta 2022 skupnost eTwinning deluje na zaščitenem delu platforme European School Education Platform. To območje je dostopno le šolskemu osebju, ki ga odobri nacionalna svetovalna organizacija. eTwinning se je od ustanovitve leta 2005 iz lokalne pobude razvil v aktivno šolsko skupnost, v katero je vključenih več kot 1 053 000 šolskih delavcev, ki delajo na več kot 233 000 šolah v več kot 40 državah. eTwinning zagotavlja varno digitalno platformo, na kateri učitelji sodelujejo pri raznih dejavnostih, od oblikovanja in izvajanja evropskih projektov do mreženja ter sodelovanja v virtualnih skupinah in strokovnega razvoja ter vzajemnega učenja. Prek platforme, ki je na voljo v več kot 30 jezikih, eTwinning učiteljem zagotavlja raznovrstne vire in priložnosti za učenje. Teme teh virov vključujejo prednosti sodelovanja z eTwinningom, veččine 21. stoletja, uporabo IKT v izobraževanju ter projektne komplekte za spodbudo in usmerjanje. Registrirani učitelji imajo dostop do zaščitenega dela platforme, ki se imenuje področje eTwinning.

European School Education Platform in skupnost eTwinning se financirata iz evropskega programa za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport Erasmus+. To sta pobudi Generalnega direktorata Evropske komisije za izobraževanje, mladino, šport in kulturo. Platformo upravljata European Schoolnet, ki zagotavlja koordinacijo, vsebino in storitve, in podjetje Tremend Software Consulting SRL, ki zagotavlja tehnično infrastrukturo. Oba imata pogodbo o izvajanju storitev z Evropsko izvajalsko agencijo za izobraževanje in kulturo (EACEA). Pomembno vlogo v skupnosti eTwinning imajo tudi nacionalne svetovalne organizacije, ki sredstva iz programa Erasmus+ črpajo na podlagi pogodb o donacijah z Evropsko izvajalsko agencijo za izobraževanje in kulturo, ter partnerji, ki podpirajo eTwinning.

